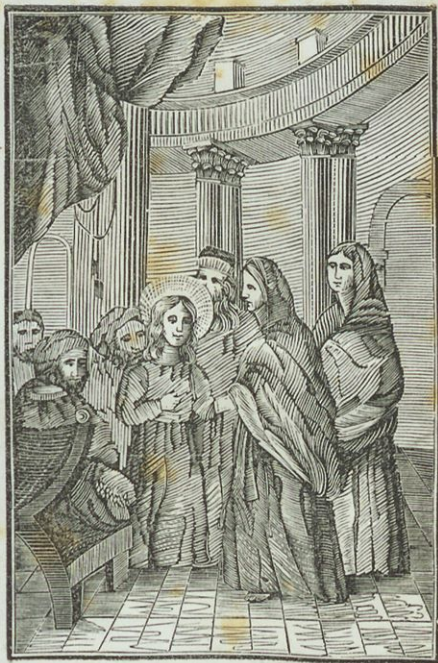

II.
C. 22170.
9/2. 100

22170 II. C. g. 2

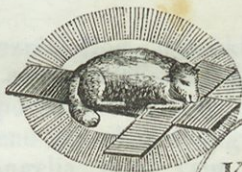

DUŠNI RAJ

v pobožnih

MOLITVAH.

(Četerti natis.)

V CELI, 1854.

V založbi pri J. Geigerju, bukvarju.

DUŠEK RAN

7. pobočník

MOLITVA

1. W. DAL

1. W. DAL

1. W. DAL

(Grafika: 1. W. DAL)

1. W. DAL

1. W. DAL

I.

Juterna Molituv.

Ljubeznivi Bog, nebeški Oče! svoje perve misli ino želje k Tebi povzdignem, ker si me pretečeno noč skoz svojiga svetiga angelja pred vsim hudim na duši ino na telesu obvarval, in mi spet novi dan doživeti dal, de bi si zopet dones za svojo večno srečo kaj zaslužiti zamogel.

O večna ino neskončna Ljubezen! kako si vender dobrot-

liv ino milostliv! iz gole ljubez-
 ni si me stvaril, de bi me večno
 srečniga storil; ino to neizreče-
 no srečo zaslužiti, mi ne zapo-
 veduješ dél, ki bi mojo moč
 presegli, ampak si pripravljen,
 mi večno krono podeliti, če se
 le trovih zapoved deržim, ktere
 so vse svete, ino skoz tvojo
 sveto pomoč dopolniti lehke.
 Vsako delo, naj bo še tako po-
 redno in majhino, mi v bukve
 zasluženja zaznamvaš, ino en-
 krat z večnim zveličanjem pla-
 čati hočeš, če je le v tvoji
 gnadi, ino Tebi na čast storjeno.
 In, ker si tako milostliv ino
 dobrotliv, hočem dones z vese-
 lim sercam Tebi služiti, ino se
 vsakiga greha, kakor nar hujši

reči skerbno varvati: vse pa, karkoli bom s tvojo gnado dobriga storil, hočem le s tega namena storiti, de bi bilo Tebi k časti ino meni k zveličanju.

O trojedini Bog, Oče! ki si me stvaril po svoji podobi; Sin, ki si me odrešil skoz svojo prežlahtno kri; sveti Duh! ki si me posvetil ino me še zmeraj posvečujes skoz svojo gnado, — v tvojim nar svetejšim imenu začnem ta novi dan, kteriga mi je tvoja milost podelila, Moja pamet naj misli le na Tebe; moje serce le naj jiše ino želi Tebe; moje roke le naj delajo, kar dopade Tebi; moje noge le naj po tajistih potih hodijo, kateri so dopadlivi Tebi; moje oči se

naj odvrčajo vsiga, kar je zoperno Tebi; moj jezik naj govori besede, ktere tvojim svetim besedam niso nasproti. — Tako ravnati, je moje terdno naprevzetje, moja serčna želja ino volja.

Daj mi k timu mojimu naprevzetju svojo vsigamogočno gnado, o moj Bog! ki si moj Stvarnik, Ödrešenik ino Posvečovavec; in Ti, o Marija! ki si brez greha spočeta, mati mojiga Gospoda Jezusa, nar čistejša Divica! prosi dones ino veslaj za mene Boga, de me pred vsim hudim na duši ino telesi obvarje.

Moj zvesti Angelj! ki si men od Boga za varha dan, sprem-

ljaj me dones po vsih mojih po-
 tih, in varvaj me, de v kak
 gréh ne padem. Sveti (I.) moj
 patron! prosi za mene Boga,
 kateriga že gledaš ino vživaš,
 de me s svojo vsegamogočno
 roko podpera in perpelja po
 tém življenju v sveti raj. Amen.

II.

Molitve k Spovedi.

Pred Spovedjo.

O nar svetejši Bog! kako ljubezno me kličeš k spreobrenjenju! Tvoj glas me opomina, de naj grešni pot zapustim, po katerim hodim, in naj se spet v tvoje milostlive roke veržem: vest mi miru ne da, ampak me sili k pokori. O moj Bog! jez

vidim, kako resnično je to, kar je tvoj Sin, Jezus Kristus učil, de nočeš smerti grešnika, ampak de želiš, de bi se spreobernal ino vekomaj živel. Zakaj, ko bi me Ti, o moj Bog! ne hotel več sprejeti, bi me skoz vest k spreobernenju ne klical!

O milostlivi Oče, toljkokrat, in tako zlo sim Te raz-žalil, in vender me še kličeš! Kdaj bi že bil zaslužil, de bi Ti bil na vselj svoje milostlive oči od mene odvernili, in vender mi še daš priložnost, se svojih grehov čisto spovedati, ino se tako s tvojo raz-žaleno pravico spraviti!

Raz - sveti, o veti Duh! mojo zastopnost, de bom prav

spoznal, kako veliki grešnik
 si pred Tebo: podeli mi dar
 serčnosti, de bom brez strahu
 tudi tako svojo vest odkril spo-
 vedniku, kakor se v resnici znaj-
 de; podeli mi dar strahu božji-
 ga, kateri me bo varval, pre-
 svete Zakramente nevredno pre-
 jeti; podeli mi pa tudi dar po-
 božnosti, de bom s pravo ser-
 čno grivengo, resnično poniž-
 nostjo, ino s pravo andohtjo to
 imenitno delo opravil, kteriga
 zdaj pred sebo imam.

(Zdaj premišluj skerbno, kaj
 si hudiga storil, in kader se
 več ne spomniš, moli naprej.)

O moj Bog, Ti večna ljubezen! toliko hudiga sim storil, in Ti si mi še perzanašal, in si mi še gnado dal, svoj reven stan prav spoznati, de bi se ž njega rešil. O Ti, nezmerna Dobrota! kam bi bil jez reven prišel, ko bi me Ti po svoji pravici v tem stani iz življenja k sodbi bil zaklical! — Kako me vender grivajo moji grehi, ker si Ti tako dober, jez pa tako hudoben, Ti zgola dobrota proti meni, jez pa zgola nehvaležnost proti Tebi. Ne toliko, de sim z mojimi grehi nebesa zgubil in pekel zaslužil, temuč nar bolj zato, de sim Tebe, o večna Dobrota ino Lepota! ž njimi razžalil, v britkosti žalujem.

Hvalite mojiga ljubiga, usmi-
leniga Boga vsi angelji ino svet-
niki za voljo njegove prevelike
milosti! Tudi jez ga bom hvalil
in posihmal vedno častil: nikdar
se nočem več na ta nevarni pot
proti večnemu pogublenju pover-
niti; kar zdaj se podam k bo-
žjemu namestniku, in mu hočem
v britkosti svojiga serca vse
svoje grešne rane odkriti, de
spet očišen, in mojimu Bogu
dopadliv postanem. O prečista
Divica Marija, mati mojiga raz-
žaleniga Jezusa, ino tudi moja
milostliva mati! kakor tudi vi,
čisti angelji ino svetniki, spro-
site mi pri Bogu to gnado, de
bom k zveličanju svoje nevmir-
joče duše to spoved apravil, ino

skoz njo opravičen, vreden postal, z vami svojiga Boga gledati ino hvaliti brez vsiga konca.
Amen.

Po Spovedi.

Bodi zahvalen, o vsmileni Bog! za to neizrečeno gnado, de si me spet med svoje ljube otroke nazaj vzél, ino mi vse hudobije odpustil. Nikdar več me nima moja spačena natura, nikdar več zapeljivost svetá v revni pregrešni stan nasaj potegniti. Zvesto hočem spolniti vse kar so mi tvoj namestnik na spovedi naložili: tako bom svoje hudobije nekoliko popravil in se okovaril, de me greh več zmotil ne bo.

O Jezus! zdaj sim čisto tvoj; le tvoje neskončno zasluženje ino tvoja britka smert mi je zgubleno gnado pri Očetu spet za-

dobila, zatoraj posihmal ne bom
več poslušal na zapeljivi glas
svetá, ampak le na tvojo sveto
besedo, na tvoj sveti evangelj.
Zarés sim pripravljen, posihmal
rajši vse zgubiti, tudi svoje
življenje, kakor pa Tebe, o ve-
čna Ljubezen. Amen.

III.

Molitve k s. Obhajilu.

Pred s. Obhajilam.

● srečni dan, na katerim mi je pripušeno, se k mizi podati, pri kateri angelji strežejo, in pod podobo kruha Tajistiga v svoje serce sprejeti, pred katerim angelji svoje obličje zakrivajo, — svojiga Boga in Gospoda, kralja nebés ino zemlje, moje duše zdravnika — Jezusa Kristusa.

Alj kako mene to plaši, če premislim svojo nevrednost! če premislim, de si Ti, moj Jezus! le prečisti Divici Mariji, nedolžnemu Jožefu ino brumnim pastirčkam to gnado dodelil, de so de smeli pri Tvojim rojstvi gledati, objemati ino na rokah nositi, pregrešnim očem judovskega ljudstva se pa nisi videti dal: moje serce od strahu trepeče, če to prav prevdarim; bojim se, Tebe v tajisto sprejeti, ker je bilo toliko krat od hudih grehov ognuseno!

Če pa na drugi strani to preveliko ljubezen pogledam, ktero si vselaj vsim zgri vanim grešnikom skazal, — kako si se apostelnam, ki so bili še sla-

bostam podverženi, sam z lastno roko vžiti dal, in dvem vučencam v Emauzi, če sta ravno še bila v veri slaba, ravno to gnado dodelil, tako moje pobito serce spet zavupanje zadobi, ino mi serčnost daja, se k Tebi studencu vse svetosti podati in s Tebo skleniti. Tudi to mi serčnost daja, k tvoji mizi perstopiti, ker so mi sam spovednik, ki so tvoj namestnik, k tvoji mizi perstopiti pripustili. — Tudi si Ti, o presladki Jezus, sam večkrat rekel: de nisi prišel na svét za voljo pravičnih, ampak le za voljo grešnikov, in si sam slabe k sebi klical rekoč: „Pridite k Meni vsi, ki se trudite in ste obteženi, in Jaz

vas bom okrevčal“. (Mat. 11, 28.)

In tako, o Gospod! se hočem podati k tebi, ino pri Tebi za svojo dušo zdravila jiskati. Nevreden sim zares te prevelike gnade, to sam spoznam, ali serčno voljo imam, svoje pregrehe popolnoma zapustiti, se vsakiga, tudi nar majnšiga greha skerbno varvati, in si tako perzadevati, de bi čedalje, bolj vreden postal, k tvoji presveti mizi pristopiti.

O ljubi Jezus! saj Tebi ni ničesar skrito, saj vidiš, de zdaj resnično voljo imam, Tebi zvesto služiti. Ti vidiš moje serce, kako zdaj drugiga ne jiše, kakor le Tebe samiga: zato Te po-

nižno prosim, pridi, ino poloti se ga za vsim, napolni ga s svojo sveto gnado, de ne bo nikdar več oslabeledo in drugiga kaj jiskalo, kakor le Tebe, ino izpolnenje tvojih svetih zapovedi.

Pridi, o Jezus! ino ociraj moje serce s čednostmi ponižnosti, čistosti, gorečnosti ino prave ljubezni do Tebe, o moj Bog! in do mojiga bližniga.

Daj, de vsemu hūdimu za vsim odmerjem, in le Tebi, svojimu Gospodu živim, dokler me pokličeš k večni presrečni večerji gorj v svete nebesa. Amen.

Po svetim Obhajilu.

Reci zdaj moja duša, de je dober, ino de njegovo vsmilenje nima konca ne kraja! —

Povzdiguje in hvali Ga, kar kolj zamoreš, ker ti tudi On ni zamogel večje ljubezni skazati, kakor je ta, de se je ponižal, se s tebò, revno stvar skleniti! —

Odstopi proč, reven svét z vsim, kar veliko ino imenitno imenuješ! vsa tvoja imenitnost ino lepota je prazna reč, ktera le z britkostjo napolni serce, ki jo jiše! —

Le tukaj je dobro biti, z Jezusam prebivati; ž Njim križ

nositi; — ž Njim živeti ino
umreti!

Že na zemlji, v dolini solz,
vživa sladek mir, kteriga svét
ne more dati, kdor je z Jezu-
sam sklenjen; po smerti je pa
obljubil, veselje narediti, ktero
ves človeški um preseže, —
vsi ki Ga tukaj jišejo, v lju-
bezni po Njem hrepenijo, z lju-
beznjo pregrešno poželenje pre-
magajo in vsi hudobiji za vsim
odmerjejo!

Povzdiguaj Ga tedaj, moja
duša, in nikolj ne pozabi lju-
bezni, ktero ti je dones skazal:
bodi čisto njegova, ker se je
tudi On ponižal, čisto tvoj biti.
Ne odreci Mu ljubezni, ktero

On pri Tebi, svoji nevredni stvari jiše.

Bodi tedaj hvalen ino češen, o preljubi, o presladki, o pre-milostljivi Jezus, moj Bog in moj Gospod! O de bi Te vsaka pametna stvar častila ino hvalila, kakor Te je častila ino časti tvoja prečista deviška mati Marija; — kakor Te častijo ino hvalijo tvoji zvesti angelji ino nebeški izvoljeni! O de bi zamogel tudi jez slab človek vse-laj Te po vrednost častiti, ino vse opravila svojiga stanu Tebi na čast zvesto dopolnovati! —

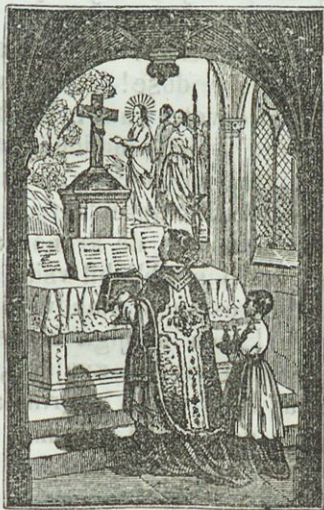
Pa imam tudi veliko zavupanje, de bom zamogel, ker sim s Tebo sklenjen, ki vse zamo-reš. Ker si Ti, o Vsigamogo-

čni! z meno, kdo ino kaj zamore zoper mene biti? S tvojo gnado ino pomočjo zamorem vse spelati, karkolj je k tvoji časti ino mojimu zveličanju potrebno. Ker Tebe imam, z zavupanjem lahko s svetim Pavlam rečem: „Kdo nas bo ločil od ljubezni Kristusove? alj nadloge? alj strah? alj glad? alj nagota? alj nevarnost? alj preganjanje? alj meč? Vse to premagamo zavolj Njega, ki nas je ljubil. Zakaj svest si si, de nas ne bo mogla ne smert, ne življenje, — obena moč in obena stvar ločiti od ljubezni božje, ki je v Jezusu,

Gospodu našim". (Riml. 8. 35.) Če me bo svét spet hotel v svoje nesrečne mreže soplesti, ali če me bo moja spačena natura spet hotla premagati; če me bodo skušnjave napuha, lakomnosti, nečistosti, nevošljivosti, nezmernosti, sovraštva, lenobe spet hotle premotiti, saj zdaj že vem, kje je orožje, se zoper nje vojskovati; saj zdaj že vem, kje je pomočnik zoper vsako, tudi nar hujšo, hudobno moč; k svojimu Jezusu bom spet pritekel; pred njegoviga namestnika se bom vergel, mu bom svoje težave potožil in svoje rane okril: on mi jih bode skoz oblast, ktero od mojiga Jesuza ima, zacelil, in tu pri

8. sveti mizi bom spet moč zado-
tel bil, se čedalje ložej zoper vso
e-hudobijo vojskovati.

na **O** ljubi Jezus! Ti preserčni
če ženin moje duše! skrij me v
a-svoje presvete rane, in brani
ji-me pred vsimi mojimi sovra-
ra,žniki. Daj mi moč, v mojih do-
saj-nes storjenih naprejevzetjah sta-
se-novitnim ostati, de krono zado-
la-bim, ktero si obljubil vsim taji-
er-stim, ki ostanejo stanovitni no-
o-ter do konca svojiga življenja,
om-in de bom vreden znajden, Te
ga-tamkaj brez vsiga zagrinala od
nu-obličja do obličja vekomaj gle-
no-dati ino vživati. Amen.

M
o
glo
ren
da
do
čja
bin
ka
nas
svo

IV.**Molitve k sveti Maši.****Pred sveto Mašo.**

Ničesar nimam, kar bi Tebi, o nebeški Oče! dopasti zamoglo, zatoraj tudi ničesar ne morem za zbrisanje svojih grehov darovati. Zatoraj se prikažem dones pred tvojim svetim obljudjam v družbi s tvojim preljubim Sinam Jezusam Kristusam, kater je zgol svetost, se za nas grešnike v spravi dar na svetim križi Tebi daroval, ino

meni no vsimu človeštvu obilno zadostenje pripravil.

Le enkrat je vmerl, in zdaj več ne vmerje, alj vender pri vsaki sveti maši tajisti kervavi ofer, kteriga je na svetim križi dopernesel, nekervavo ponavlja; On Tebi svojo telo in svojo kri, katera je enkrat na križi ofral, naprej derži, ino Te prosi, de bi nam grešnikom zavoljo njegove prestane smerti hotel prizanesti ino milostliv biti.

Če sim tedaj ravno reven grešnik, tako vender le zavupam, de me boš, o nebeški Oče! dones milostlivo sprejel, na mojo molituv dopadljivo pogledal, ker ne pridem pred Tebe, kakor, de bi sam na se

no kaj zavupal, ampak, ker svojo
 zavupanje le v kri ino smert
 tvojiga ljubezniviga Sina sta-
 vim, kteriga zasluženje je ne-
 skončno.

Ži Ti si sam nam razodel, de
 imaš veliko dopadjenje nad Je-
 zusam, svojim Sinam, in de je
 njegova beseda resnična; On
 je pa rekel, de bomo vse do-
 bili od Tebe, karkolj v njego-
 vim imeni, v zavupanju na nje-
 govo preveliko zasluženje pro-
 simo.

u- Če Te bom tedaj dones pro-
 ki sil, de bi mi, Ti, nebeški Oče!
 el, moje grehe odpustil, de bi mi
 o- moč podelil, se greha varvati,
 e- ino Tebi zvesto služiti, imam
 se terdno zavupanje, de bom vsli-

šan, ker Te za te gnade, kterih nisim vreden, skoz Jezusa prosim, in Ti Njega z mašnikam darujem. Tudi vupam, de boš drugim milost skazal, ktere Ti bom pri današnim ofru priporočil. Tudi časne dobrote nam boš za voljo tega ofra podelil, ako so k naši večni sreči potrebne. Le potrebno je, de se ž Njim tvojim preljubim Sinam poprej popolnoma sklenuemo s sveto ljubesnijo, s serčno grivengo, z veliko ponižnostjo, in se tako ž Njim Tebi darujemo.

Oglej se tedaj, o Bog nebeški Oče! milostlivo na mene, svojo grešno stvar, in zavoljo prevelikiga zasluženja svojiga

Sina Jezusa Kristusa mi gnado podeli, de se bom pri ofru lete svete maše s tako pobožnostjo znajšel, ktera me zamore zaslužnja Jezusove smerti vdeležiti. Zakaj, ko bi prosto- voljno pri tim nar svetejšim opravilu raztresen, ali celo v ne- čimernih, prevzetnih ali pregre- šnih mislih zaderžan bil, bi mi poslušanje svete mase ne samo nič ne pomagalo, ampak jez bi si le tvojo jezo nakopal, in bi po vsaki sveti maši, namesto bo- lji, le še huji sveto božjo hišo zapustil.

Razsveti o troštar sveti Duh! mojo pamet, de si bom zamo- gel Jezusovo terpljenje v živo pred oči svojiga duha postaviti;

užgi moje merzlo serce z ognjam goreče ljubezni; omeči ga z resnično grivengo čez storjene grehe; ravnaj mojo voljo, de se bo za vsim božji volji podvergla, de ne bom posihmal več želim ali hotel, kar je božji volji nasproti.

O presveta Divica, mati mojiga Jezusa, ino Ti, moj zvesti angelj varh! ino Ti, sveti, (I.) meni pri svetim kersti za patrona dan, z vsim angelji ino nebeškimi zvoljenimi: pomagajte mi pri tim častitlivim ofru mojiga Jezusa častiti, podperajte tudi mojo slabo molituv, de bom zamogel to andaht tako opraviti, de mi bode k pomoči za večno življenje. Amen.

Od prestopa do evangelja.

Blagor meni, de mi je pripušeno, se v tvoji sveti hiši znajti, in Tebe, o moj Bog! v družbi vernih kristjanov častiti ino hvaliti. Bés slajši je prebivati v hiši božji, kakor v prebivališah grešnikov. Vse, kar pred očmi imam, mojiga duha razveseluje ino mojo dušo tolaži. Kakor so se vsi dobri veselili, kadar je Jezus na svét prišel, tako se tudi jez dones veselim, ker mašnika pri altarju zagledam; zakaj vse na njem mi kaže, de je njegov namestnik, in de za odpušanje grehov med nami ino Bogam stoji.

Njegovo dolgo belo oblačilo mi kaže, de je tvoj mašnik ino namestnik, o Jezus! ki si zgol svetost ino nedolžnost, in de bom tudi jez bel ko sneg in nedolžen postal, če na Tebe, moj Gospod! zavupam, in v solzah preserčne grivenge svoje serce čistim. Njegovo zgorno oblačilo z zlatimi križi me spomni na oblačilo tvojiga nebeški-ga veličastva, ktero si pa s križam zamenjal, de bi mene v svojo nebeško veličastvo pripelal. Štola me spomni na vezilo, s kterimi si Ti, o Jezus! grešno človeštvo spet z nebeškim Očetam sklenil.

Zatorej, če sim ravno reven grešnik, vender v zaupanju ži-

vim, de mi boš vse moje zgri-
 vane grehe odpustil, mene s
 svojim Očetam spravil in če
 dalje bolj sklenil. Zakaj, spo-
 znam pred Bogam vsigamogoč-
 nim, sveto Marijo, vselaj Divico,
 svetim Mihelam arhangelam,
 svetim Janezam kerstnikom, sve-
 timi apostelni Petram ino Pavlam,
 ino vsim svetniki, de sim veliko
 grešil z mislami, besedami ino
 djanjam skos moj dolg, —
 moj dolg, — moj preveliki
 dolg! Zatoraj prosim sveto Ma-
 rijo, vselaj Divico, svetiga Mi-
 hela arhangelja, svetiga Janeza
 kerstnika, sveta apostelna Petra
 ino Pavla ino vse svetnike: mo-
 lite za me pri Bogu vsigamo-
 gočnemu.

Naj tudi molituv, ktero mašnik za mene opravlja, ino molituv vsih pričejočih kristjanov k mojimu zveličanju dojde. Ž njimi se sklenem, ino prosim: Vsmili se čez mene, o vsigamogočni Bog, odpusti mi moje grehe: ino perpelji me v večno življenje! — Milost, odvezo ino odpušanje mojih grehov mi podeli, o vsigamogočni ino milostlivi Bog! Oglej se na mene, ino oživi me, de se bo moja duša v Tebi veselila. Skaži mi svojo milost ino daj mi svojo zveličanje. Vsliši mojo pohlevno molituv, ino vzemi gorj moje prošnje. Bodi vselaj z meno, o Gospod! ino z mojim duham.

K
sp

m
br
č
z
z
G
B
sp
st
ž
le
K
m
d

Gospod! vsmili se čez me,
Kristus! vsmili se čez me, Go-
spod! vsmili se čez me.

(Če se pri maši glorja moli.)

Čast Bogu po višavah, ino
mir ljudem na zemlji, ki so do-
bre, (svete) volje. Hvalimo Te,
častimo Te, molimo Te, pov-
zdigujemo Te; zahvalimo se Tebi
za voljo tvoje prevelike časti:
Gospod Bog, kralj nebeški,
Bog vsigamogočni Oče, Go-
spod, edinorojeni Sin, Jezus Kri-
stus: Gospod Bog, Jagnje bo-
žje, Sin Očeta! — Ki odjem-
leš grehe svetá, vsmili se nas!
Ki odjemlješ gréhe svetá, sprej-
mi našo prošnjo. Ki sediš na
desnici Očeta, vsmili se nas.

Ker Ti sam si svet, Ti sam Gospod, Ti sam Narvikši, Jezus Kristus s svetim Duham v časti Boga Očeta. Amen.

Molituv.

O Bog! skaži nam svojo brezkončno milost ino reši nas vsil nadlog, v katerih mi revni tečimo. Odženi od nas duha hudobije, napolni naše serca z živo vero, terdnim zavupanjem, gorečo ljubeznjo, de bomo vse svoje dela v tvojim imeni ino Tebi na čast začénjali in spelavali. Odverni od nas, če je tvoja sveta volja, tudi vse časne križe ino nadloge, de Ti bomo z veselim sercam služili. Daj nam v sveti veri terdno stati, katero

so nam apostelni prinesli, za njo svojo kri prelili. — Za vse to Te prosimo skoz zasluženje ino smert trojiga ljubiga Sina ino našiga Gospoda Jezusa Kristusa, kateri s Tebo ino svetim Duham živi ino kraljuje, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

č
t
n
b
n
p
s
p
p
v
c
n
c

Od evangelija do darovanja.

Vstanem v iméni Boga † Očeta, ino † Sina, ino svetiga † Duha, in spoznam skoz ta trojni križ, de hočem tvojo sveto besedo, ktero nam tvoji duhovni naprej berejo, ino po tvoji zapovedi razlagajo, povsod brez strahu spoznati, ino ko bi bilo potreba, tudi za njo svojo kri preliti. Čast ino hvala bodi Tebi Kristus, de si nebeško veličastvo zapustil ino na svét prišel, de bi nas podvučil, kar je k našimu zveličanju potrebno.

(Če mašnik Kredo, to je, vero molijo, moli ti apostoljsko vero, alj pa tri božje čednosti če je do darovanja še veliko časa.)

Tri božje Čednosti.

Vera.

Verjem v tebe, pravi troje-
dini Bog, Oče Sin ino sveti Duh!
kateri si vse stvaril, kateri vse
ohraniš ino vižaš, kateri do-
bro polonaš ino hudo štrafaš.
Verjem, de je Sin Božji člo-
vek postal, de nas je s svojo
smertjo na križu odrešil, in de
nas sveti Duh s svojo gnado
posvečuje. Verjem in terdim
vse, kar si ti, o Bog! razodel,
kar je Jezus Kristus vučil, kar
so aposteljni pridgvali, in kar
nam sveta Rimska katolška cer-
kuv zapoveduje verovati. Vse
to verjem, ker si ti, o Bog!

večna in neskončna resnica ino to
modrost, ki ne moreš ne golj- b
fati, ne goljfan biti. O Bog zv
stôri močnejši mojo vero. vs

Vupanje.

Vupam in se zanesem na tvojo
neskončno dobroto ino milost,
o Bog! de mi boš skoz ne- s
skončno zasluženje svojiga edi- n
norojeniga Sina Jezusa Kristusa p
v tem življenji spoznanje, pravo
obžalovanje ino odpušanje mo-
jih grehov, po smerti pa večno
zveličanje dal, ino dodelil, tebe
od obličja do obličja gledati,
ljubiti, ino brez konca uživati.
Tudi vupam od tebe potrebne
pomoči, vse to doseči. Vupam

to od tebe, ker si ti to obljubil, kateri si vsigamogočen, zvest, neskončno dobrotliv ino vsmilen. **O Bog!** poterdi moje vupanje.

Ljubezen.

O moj Bog! ljubim te iz celiga svojiga serca, čez vse, ker si narveči dobrota, neskončno popolnoma in vse ljubezni vreden; ljubim te tudi zato, ker si do mene ino do vsih stvari neskončno dobrotliv. Vošim si iz celiga serca, de bi te jez ravno tako ljubil, kakor so te tvoji nar zvestejši služavniki ljubili, in te še ljubijo. **Z** njih ljubeznijo sklenem svojo nepopolnoma

ljubezen; povikšaj jo v meni,
o dobrotlivi Gospod! bolj ino
bolj. Ker te tedaj resnično ino
iz serca ljubiti želim, ino si to
terdno perzadenem, mi je iz
serca žal, de sim tebe, svojo
neskončno dobroto, katero čez
vse ljubim, tebe, svojiga stvar-
nika, odrešenika ino posvečo-
vavca raz-serdil. Žal mi je,
de sim grešil, de sim tebe, svo-
jiga vsigamogočniga Gospoda,
svojiga narboljšiga Očeta raz-
žalil. Terdno sklenem, vse gre-
he in hude perložnosti zapustiti,
storjene grehe čedalje bolj ob-
žalovati, in nikdar več zoper
tvojo sveto voljo ravnati. Vze-
mi me spet za svojiga otroka,
in dodeli mi gnado, ta svoj

sklep dopolniti. To te prosim
skoz neskončno zasluženje tvo-
jiga Božjiga Sina, našiga Go-
spoda ino Zveličarja Jezusa Kri-
stusa. Amen.

Od darovanja do povzdigovanja.

V ponižnosti se veržem pred Tebe na svoje kolena, o Bog, nebeški Oče! ino Ti ofram z mašnikam kruh ino vino, ino ž njimi sam sebe; ino Te ponižno prosim, de kakor boš kruh ino vino v pravo, živo telo ino kri svojiga ljubiga Sina Jezusa Kristusa spreobernal, tako, de podobe kruha ino vina še ostanejo, namesto kruha ino vina se pa tvoj ljubi Sin kakor pravi Bog ino pravi človek z dušo ino s telesam, s kervjo ino z mesam k našimu zveličanju pred nami znajde, ino se Tebi k odpušanju naših grehov v preve-

liki ponižnosti daruje, — ravno tako po svoji neizrečeni milosti zavolj zasluženja tvojiga Sina tudi mene popolnoma spreobrneš, de bo celo moje serce prerojeno ino z duham Jezusa Kristusa napolneno.

O ljubeznivi, sveti Oče! te gnade sim silno potreben; zakaj iz nauka Jezusa Kristusa, kteriga s tvojo gnado terdno verjem, mi je znano, de če ne postanemo ponižni ino nedolžni kakor otroci, ne pojdemo v nebeško kraljestvo, moja natura je pa skoz lastno lenobo vse spāčena: prevzetnost me napihuje; lakomnost me na zemljo vleče; sladnost me v svoje mreže sili; nevošljivost mi serce strupi; po-

žrešnost duha pobožnosti od mene odganja, jeza ino togota mir ino ljubezen v meni zatirate; mlačnost no lenoba mi nobeniga dobriga sklepa popolnoma spelati ne perpustite. Spreoberni me tedaj, če ravno ni drugači mogoče, kakor s križi ino nadlogami: za vsim se Tebi čezdam, napravi z meno, kar hočeš, de lé Tebi dopadliv ofer postanem.

O presveta Trojica, Ti veliki, premogočni in premlostlivi Bog! kolike časti ino ljubezni si vender vreden! Mi Ti zapustimo, Ti nas pa ne zapustiš; mi se tvoji ljubezni odpovemo, Ti nas še pa le ljubiš ino naše spreobernenje zeliš; mi Te raz-

za
sv
ne
hu
in

vs
jir
ne
T
ne
sv
Z
ne
O
ka
zo
vo
st

žalimo, Ti nas še pa hočeš med svoje pokorne otroke v svojo nebeško hišo vzeti, če le svojo hudobijo zgrivamo zapustimo, in kolikor zamoremo, popravimo.

O pač vreden si, de bi se vsi ljudje po celim sveti s tvojimi zvestimi angelji ino z vsimi nebeškimi zvolenimi sklenili, ino Tebe vedno ino brez vsiga prenehanja hvalili ino častili. O svet, svet, svet si Ti. o Bog Zabaot, nebesa ino zemlja so polne tvojiga veličastva. Čast bodi Očetu, Sinu ino svetimu Duhu, kakor je bilo od začetka, ino zdaj in vselaj, od vekomaj, do vekomaj. Amen.

Zavolj tvoje neizrečene milosti Te tedaj prosimo, o milost-

livi Oče! skoz tvojiga Sina, našiga Gospoda Jezusa Kristusa sprejmi ino požegnaj ta sveti ofe, kteriga Ti darujemo posebno za tvojo sveto cerkev. Daj ji mir, ohrani ino varvaj jo po celim sveti, kakor tudi njeniga perviga poglavarja, svojiga služabnika, Rimskiga Papeža (I.) našiga Škofa (I.) našiga Cesarja (I.) ino vse, ki se tvoje vere deržijo.

Spomni se tudi milostlivo vsih taistih živih, za ktere sim posebno dolžen moliti, (starišev, bratov, sester, dobrotnikov, žlahte, duhovniga pastirja i. t. d.) — in daj jim po prošnji prečišče, Marije Divice ino vsih svet

a, nikov dušni mir, časno srečo
sa ino po smerti večno življenje.

eti Podeli nam vsim, ki se v ti
o- sveti hiši znajdemo, pri imenit-
v. nim opravili, ktero se zdaj pri-
aj bližuje, pravo pobožnost poniž-
di nost ino grivengo, de bomo
o- tvojiga Sina v podobah kruha
a- ino vina vredno častili, ino sadu
a- njegoviga zasluženja deležni po-
ki stali. Amen.

pre
pre
mo
ser
me
zi
jim
gre
Bo
gin
z
mo
stu
stra
me
gre

Med povzdigovanjem.

Bodi počešen ino hvalen, o prečastiti Sin večniga Očeta, presveti Sin Marije Divice, — moj Bog, moj Gospod, moj Odrešenik, moj Zveličar! ki si za mene, vbogiga grešnika na križi vmerl, ino se zdaj spet svojimu Očetu za odpušenje mojih grehov daruješ. O Jezus, moj Bog! bodi milostliv meni vbogimu grešniku, ino spravi me z raz-žalenim Očetom.

Bodi počešena, presveta kri mojiga Odrešenika Jezusa Kristusa, ki si tekla iz njegove desne strani k mojimu odrešenju. Vmij me čedalje bolj od vsih mojih grehov, de očišen ino vreden

postanem, Tebe o moj Jezus!
v tvoji nebeški časti uživati, ino
od obličja do obličja gledati.
Amen.

Jezus! Tebi živim, Jezus!
Tebi vmerjem, Jezus! Tvoj sin
živ in mertev. Amen.

Po povzdigovanju.

Za kaj zamorem zdaj prositi, da bi ne prejel, ker se sam mo- Jezus pred meno znajde, in moja prošnja s svojo priprošnjo pri Očetu podpera! Če je tudi moj dolg silno velik, je pa zaslužek nje Jezusa, ki se je za mena za poroka ino srednika pri Očetu postavil, še neskončno večjo. Če tudi ne more nebeški Oče zavolj svoje neskončne svetosti na mene ognuseniga grešnika pogledati, je pa Jezus med Njim ino med menó, ki je zgolj svetost. In tako smem, če ravno veliki grešnik, za vse dobro bre reči prositi, ino zavolj Jezusoviga zaslužnja bom vse

prejel, kar je k mojimu zveličanju.

Nar prvič Te prosim, o nebeški Oče! za tajiste duše, ktere so se že v veri ino zavupanju na Tvojiga Sina iz tega svetá ločile, pa še svojih madežov niso zadosti omile, ino se še v ognju vic pokorijo: stori jih deležne dega presvetiga ofra, kateri se zdaj tukaj na altarju opravlja, očisti jih s kervjo tvojiga nedolžniga Sina, ino vzemi jih pred svojo sveto obličje. Posebno tajistih duš se vsmili, za katere sim nar bolj dolžen moliti (očeta ali matere, bratov ali sester, učenikov i. t. d.). Perpelji jih skoraj v družno ljubih svetnikov ino svet-

nic, ino podeli jim večni mir
ino pokoj.

Drugič Te pa tudi prosim
podeli nam vse tajiste dobrote,
ki so v molitvi zapopadene
ktero nas je Tvoj ljubi Sin učil
moliti: „Oče naš, kateri si v ne-
besih i. t. d.“

Ja reši nas, milostlivi Oče
od vsih pretečenih, pričejočnih
in prihodnih slegov, ino sko-
prošnje prečiste Marije Divice
svetih apostelnov Petra in Pav-
la, Andreja ino vsih ljubih svet-
nikov nam podeli mir v naših
dnevih, de bomo vsih grehov
prosti, ino pred vso zmoto ob-
varvani. Skoz Kristusa Gospo-
da našiga. Amen.

Duhovno obhajilo.

Jagne božje, ki grehe svet
odjemleš, vsmili se čez nas

Jagne božje, ki grehe svet
odjemlješ, vsmili se čes nas

Jagnje božje, ki grehe svet
odjemlješ, podeli nam milostliv
svoj mir!

O moj ljubi Gospod Jezu
Kristus! kako močno želim
Tebe prejeti in v svoje serce
gorj vzeti, zakaj, kdor je
Tebo sklenjen, veliki sad pri
nese za večno življenje; bre
Tebe smo pa kakor mladike, ki
se od vinske tertre odrežejo
Ker se pa to zdaj ne da zgo
diti, de bi Te v tvojim presvetim
rešnim Telesi prejel, se pusti

vender v duhu prejeti: napolni me s svojo gnado, de bom posihmal zmeraj ino povsod le to jiskal ino želel, kar je Tebi dopadljivo, in de bom vedno to sovražil, kar Ti sovražiš.

O Gospod! serčno želim, Tebe prejeti, alj nisim vreden, de greš pod mojo streho, ampak reci le eno samo besedo, ino ozdravljena bode moja vbo-ga duša. (Trikrat.)

Prosim Te ponižno, ljubi Jezus! daj mi vselaj gorečo per-zadevanje, tvoje svete zapovedi dopolnovati; daj mi tudi serce polno grivenge nad storjenimi grehi, de bom vselej, kedar kolj se bom tvojimu namestniku pri-bližal, vreden najden, se k tvoji

sveti mizi podati, ino Tebe
svoje serce sprejeti.

Podeli mi tudi na mojo zadnjo
uro to neizrečeno gnado, in
objiši me, kedar ne bom zamo-
gel več sam k Tebi priti. Da
se mi tedaj s pravo popožnostjo
ino s serčno grivengo prijeti
bodi mi tačas močna bramb-
zoper vse sovražnike moje duše
de vse premagam ino srečno
pridem v tvoje kraljestvo. Amen

K žegnu ino zadnimo Evangelju.

O Gospod Jezus Kristus! ki si obljubil, de bo tudi od Tebe požegnan, kdor žegen tvojih mašnikov v ponižnosti sprejme na kolenih, ponižen na duši ino telesi, Te prosim, naj si žegen Boga † Očeta, ino † Sina ino svetiga † Duha vsi obilnosti čes mene zlije, de tvoj pravi vučenc postanem. Amen.

V začetku je bila Beseda (Jezus), ino Beseda je bila pri Bogu, ino Bog je bil Beseda. Ta je bila v začetku pri Bogu. Vse je skoz Njo storjeno, ino brez Nje ni nič storjeno, kar

je storjeniga. V Njem je bilo življenje, ino življenje je bilo ljuč ljudi Prava ljuč je bil, ktera raz-sveti vsakiga človeka, ki na svet pride. Na svetu je bil, in svet je skoz Njega storjen, in svet ga ni spoznal. V svojo lastino je prišel, in njegovi ga niso sprejeli. Koli-kor pa jih je Njega sprejelo, jim je dal oblast, božji otroci postati . . . **IN BESEDA JE MESO POSTALA**, in med nami prebivala, in vidili smo njegovo čast, čast kakor Edinorojeniga od Očeta, polniga milosti ino resnice.

Po sveti maši.

O ljubeznivi Jezus, moj Gospod ino Bog! kje bom vzel besede, se Ti vredno zahvaliti za te prevelike gnade ino dobrote, ktere si meni, svoji nevredni stvari vse dni mojiga življenja, posebno pa dones pri tém presvetim ofru svete maše skazal? Skoz svoje britko terplenje si nam nebesa odperl, svojiga razžaleniga Očeta z nami spravil, in nas erbe nebeškiga kraljestva storil.

Komaj rojen, sim že postal deležen tvojiga zaslužnja, ker sim sveti kerst prejel, kteri me je od poerbaniga greha očistil. De se pa od vsakdanjih slabost

očistimo, si nam tudi Zakrament svete pokore zaputil, kateri vsakiga zgrivaniga grešnika očisti. Kar pa že celo ves moj um preseže, je to, de si se nam še sam sebe v svetim Zakramentu altarja, zapustil, v katerim se svojimu Očetu za nas daruješ ino se nam nehvaležnim vživati daješ, da bi naše duše moč dobile, na poti tvojih zapovedi stanovitne ostati.

O koljkrat sim tih velikih dobrot že deležen postal! dones si se spet na posvečenim altarju svojimu Očetu daroval, si mu mojo revšino napré nosil ino ga prosil, de bi meni perzanesti ino milostliv hotel biti! Imam tudi to sladko zavupanje,

de bom zavolj tega presvetiga
ofra to gnado prejel, se vsakiga
smertniga greha lahko varvati,
če bom le sam hotel; zavupam,
de mi bo tvoj Oče tudi časne do-
brote zkazal, za ktere sim pri
sveti maši prosil, če le niso
mojemu zveličanju na poti.

Tako brez skerbi ino ves po-
tolažen grem iz tvoje hiše na
svoj dom; ker terdno zavupanje
imam, de me boš dones celi
dan spremljal, ino me vsiga tiga
varval, kar bi mojemu zveliča-
nju nasprot bilo.

Bodi tedaj vekomaj hvalen,
preljubi Jezus! z Očetam ino
s. Duham, s katerim živiš ino
kraljuješ, pravi Bog, od veko-
maj de vekomaj. Amen.

P e s e m

per sveti maši.

Začetek.

1.

Pred Tebo mi klečimo,
 O Ti Bog Sabaot!
 Tebi perporočimo
 Ta ofer, o Gospod!
 Naj Tebi, Bog, dopade
 Našiga petja glas,
 Dodel' nam svoje gnade;
 'Z nebes poglej na nas,

2.

Ta dan, preden terpeti
 Je Jezus si zvolil!
 (Ino na križu vmreti)
 Je per večerji bil;
 Tam je On kruh no vino
 Žegnal, vučencam dal,
 „To vi k moj'mu spominu
 Storite“ jim je djal.

3.

„Vzemte, jejte no pite
 Moje meso no kri,
 In vedno častite
 Ljubezen, ki to st'ri:
 Se ofram, križan biti
 Ino vmreti za vas;
 Kdor hoče k meni priti,
 To vervaj vsaki čas.“

4.

Ta ofer k Tebi pridi
 Za dober duh, o Bog!

Nam se pa vselej snidi
 K troštu naših nadlog:
 Za ofer mi ne damo
 Kakor Aron telét,
 Le Jezusa spoznamo,
 On je naš ofer svet.

Gloria.

1.

Bog Oče, Tebi sliši
 Čast, hvala vekomaj,
 Ta mir per naši hiši
 Obderži nam vselaj,
 De bi Tebi služili
 Tukaj pred straham fraj,
 Po smerti pa dobili
 Tamkaj ta sveti raj.

2.

Jezus, Ti božje jagne!
 Na križu vmerl za nas,
 Naj z gnado se k nam nagne
 Tvoje serce vsak čas.

Tebe tudi častimo
 Sveti Duh, troštar naš,
 In serčno želimo,
 De Ti svoj trošt nam daš.

K Evangelju.

1.

Od božjih ust imamo
 Ta evangeliski vuk,
 Saj pa tudi spoznamo,
 De je resnični Bog,
 De ne more goljfati,
 Tud ne biti goljfan,
 To vérvat no deržati,
 Mora véрни kristjan.

2.

Ta vuk nam pot ta pravi
 Kaže v nebesa prit,
 Kdor se na njega vstavi,
 Ne more se zmotit!

Ta vuk terdno deržati
 O Bog! pomoč nam daj,
 No z Tebo stanovati
 V nebesih vekomaj.

Kredo.

1.

Vérjemo, de Bog Oče
 Stvaril zemljo, nebo,
 Katemu je mogoče
 Vse blo, no vselej bo;
 De je Jezus ta sveti
 Sin, kterga je rodil,
 Človek je pa spočeti
 Od svet'ga Duha bil.

2.

Od Marije Divice
 Na svet je rojen bil,
 Zavolj naše krivice
 Na križu smert storil;

V grôb so ga položili,
 Pred pekel dol je šel,
 Vsi so se veselili,
 K je tretji dan spet vstal.

3.

V nebesa na desnico
 Je On h Očetu šel,
 Enkrat bo pa s pravico
 Ta svet sodit prišel,
 In v pekel te krivične
 Tedaj obsodil bo,
 S sebo pak te pravične
 Bo peljal gor v nebó.

4.

Vérjemo no spoznamo
 Tud Duha svetiga,
 Katoljško cerkuv samo
 Ino zdravno tega
 Še tih svetnikov gmajno,
 Grehov odpušanje,
 Ino po gor-vstajenju
 To večno življenje,

K darovanju.

1.

Bog! Tebi naj dopade,
 V nebo ta ofer vzet,
 Sprostiti tvoje gnade
 Za nas no celi svet:
 Zdaj je le kruh no vino,
 Pa spremenjeno bo
 V meso, kri tvoj'ga Sina,
 Kakor mi vérjemo.

2.

S tem ofram tud zročimo
 Dušo, serce, telo,
 Ino perporočimo,
 De b' Tebi všečo blo;
 De bi zvesto deržali,
 Kar Ti nam zapoveš,
 No vsega se varvali,
 Kar Ti nam prepoveš.

3.

Mi tudi k ofru damo
 Naše truplo no kri,

Ino vse, kar imamo,
 Teb k službi naj stoji,
 Požegnaj naše polje;
 No vse, kar raste tam,
 Z dobroto svojo volje,
 De bode k pridu nam.

Sanktus.

1.

K nebesam gor poglejmo,
 Kjer je Bog, naš Gospod,
 Ino veselo pôjmo:
 Svet si Bog, Sabaot!
 Zemlja, nebo spoznajo
 Tvojo moč no oblast,
 Stôri, de tudi dajo
 Neverniki Ti čast.

2.

De bi vsi vkup častili
 Gospoda našiga
 S celim srcem ljubili
 Vsi Sina božjiga;

Hosana v visokosti,
 Hvalen bodi, Gospod!
 Po celi širokosti,
 Hvalen bodi povsod.

Po povzdigovanji.

1.

Molimo klečejoči
 Zdaj Tebe, o Gospod,
 No Bog nevidejoči!
 Pusti od svojih srot
 Molituv k sebi priti,
 Ti si nas živi Bog,
 Pod belim kruham skriti,
 Tako priča tvoj vuk.

2.

Tvoje je na Kalvarji
 Bóžanstvo skrito blo,
 Tukaj pa na altarji
 Je skrito tud teló;

Ta ofer svete maše,
 Ta je tega spomin,
 De je za grehe naše
 Na križu vmerl Bog Sin.

3.

Ti naše grehe zbriši,
 Jezus! skoz svojo kri,
 Ti našo prošnjo vsliši,
 No pred nami ne skrij
 Svoje obličje sveto,
 Temuč po smerti daj
 Gledat na unim svetu
 Tajisto vekomaj.

Agnus Dei.

1.

Nam se je veseliti,
 Čudež se je zgodil,
 Kristus se hoče skriti,
 De b' hrana naša bil,

V podobi kruha, vina,
 Živo meso no kri
 Jezusa božj'ga Sina
 Na altarji stoji.

2.

To pravo jagne božje
 Je hotlo skriti se,
 Katera je na križu
 Zbrisalo grehe vse:
 Ljubezen nezrečéna,
 O milost brez koncá!
 De b' stvar ne bla zgubléna;
 Za njo se Stvarnik dá!

3.

Ko bomo mogli vmreti,
 O daj, nebeška Jéd!
 Se vredno nam prejeti,
 De zapustimo svet.
 Veseli ino mirni
 Brez vsakiga strahu,
 In k Tebi; Bog nezmérni!
 Na večno pridemo.

4.

O daj nam svete želje,
 Velikrat Te prejet':
 Naj radost in veselje
 Nam bo ta sveta Jed,
 Le vedno Tebi ž'veti
 In greha bati se:
 Kak sladko nam bo vmreti,
 K Teb' poverniti se!

K žegnu.

1.

Zdaj smo dar svete maše
 Skončali, o Gospod,
 Vslíši molitve naše!
 Prej, de gremo od tod,
 Požegnaj nas, Bog, Oče,
 Sin ino sveti Duh,
 Po tem ne bo mogoče,
 De b' zašel si nas duh.

2.

Ne pusti, de b' grešili,
Ki smo per maši bli,
Le stori, de služili
Bi zvesto Tebi vsi:
Z mogočno roko varji,
Gospod! nas celi dan,
Po smerti nas perpeljji,
Na svojo desno stran.

V.

Priložne Molitve.

1. Na rojstni dan.

Ze spet eno leto — v nezmerno morje večnosti — z vsim, kar sim dobriga ali hudiga storil! Obeno mojih del ne pride več nazaj; ampak čakajo me tam vse, de bom po nih sojen, — po njih polonan ali poštrafan! — O koliko vrednost ima vender eno celo leto: v njem je vsakimu človeku mogoče, si preobilne bogastva za ve-

čnost pripraviti! in vendar sim pretečeno leto tako malo skrbel, si za večnost kaj pridobiti, ampak sim le za časno srečo in za nečimernim veseljam tekal, ktero s smertjo za vsim mine! —

O koliko krat sim se po neumnim na pot pregrehe podal! — koliko lepih priložnosti sim pustil memo sebe iti, v katerih bi si bil lahko veliko za nebesa zaslužil! — Svoje dela sim več del le s posvetnih namenov opravljal, svoje križe no težave sim le nevoljno nosil! — O te so bile zlate priložnosti: ž njih bi bil kapital zrasel, s kateriga interesov bi bil jes vekomaj v vsi sreči ino zadovolj-

nosti živel, ko bi bil vse to iz ljubezni do Tebe, o moj Bog! dopernesel! — Alj sim celo to leto nazaj šel, še celo to dobro opustil, kar sim lani osorej še opravljal? alj se celo v nove pregrehe podal!

Z grivengo ino sramoto se na dotečeno leto nazaj ozrem. O de bi pogubljeni le eno uro nazaj dobili! v ti uri bi s srčno grivengo vse pregrehe popravili, de bi še v nebó vzeti biti zamogli; jez sim pa eno celo leto brez prida za nebesa pustil memo sebe iti!

O Bog! dones hočem svojo rajtengo s Tebo skleniti, ino če že ravno napré vidim, de bo na moji strani velik dolg

ostal, imam pa to sladko zavupanje, de mi ga boš skoz zasluženje svojiga Sina ino skoz Zakrament svete pokore, kateriga sim namenjen prejeti, spregledal, odpustil ino za vsim zaterl; skoz Jezusovo presveto Telo, kateriga želim v svetim Obhajilo prejeti, pa zavupam nove gnade ino moč zadobiti, prihodno leto bolj srečno naprej peljati, in se pri tvoji pravici neč več toliko zadolžiti. Tih 12 mescov prihodniga leta hočem kakor 12 stopnic na vozki stermin poti proti nebesam vedno pred sebo imeti, ino vsak mesec čez eno stopiti si prizadevati, de bom k leti osorej že vender bolj-ši, in de skoz to moč dobim, v

letah, ktere mi boš še šenkal, čedalje več dobriga za večno življenje dopernesti.

Če je pa od tvoje očetove previdnosti sklenjeno, de bo to moje leto zadno mojiga življenja, — tvoja volja se naj zgodi: tvoje je moje življenje, Ti si mi ga dal! Hočem pa, ravno, ker mi je dan mojiga odhoda neznan, toliko skerbniši biti, de me bodeš čuječiga našel, kadar prideš. — Kaj bi mi pomagalo nar dalši življenje, ko bi me Ti ne najdel pripravljeniga, kadar boš poterkal, in bi mi moral te strašne besede reči: „Jez te ne poznam!“ in bi mi nebeške vrata za vselej zaperl!

Zatoraj o Gospod, tukaj je
moje naprajvzetje: Hočem —
hočem to leto boljši po-
stati! Sprejmi milostlivo ta moj
sklep, in podperaj ga s svojó
sveto pomočjo, de bom, če me
to leto s tega sveta pokličeš,
svoj prihodni god v družbi vsih
Tvojih zvolenih pred Tvojim
tronam obhajal. Amen.

2. Ob kaki časni sreči.

O Bog! vse dobro pride od Tebe; tudi to srečo, ktere se zdaj veselim, spoznam za nezaslужen dar tvojih rok. Vse, kar nam Ti pošleš, le k našimu zveličanju pošleš: srečo no nadloge, veselje no žalost. Ti hočes, de bi si s časno srečo večno srečo per kupili, Ti hočeš, de bi v terplenji se še bolj s Tebo sklenili. O dobrotlivi Bog! kako sim vender dolžen, Te hvaliti ino častiti: mene skoz srečo k sebi vodiš, toliko mojih bratov ino sester pa le skoz težave k sebi napeljuješ. Komur zdravje, dobro ime ino premoženje po-

deliš, timu daš lepo priložnost, bolj veselo ino ložej Tebi služiti, ino svojimu bližnimu v telesnih ino dušnih potrebah pomagati.

Kako nehvaležen bi vender jez bil, ko bi se zdaj čez svojiga bližniga povzdigoval ino se v svojim sercu prevzel! Ravnal bi tvojimu modrimu namenu nasprot, ino bi obernil tvoj ime-nitni dar le k svoji nesreči; padel bi pri Tebi v zamero, ino bi tvojo gnado zgubil, ktero le ponižnim podeliti hočes.

O dobrotlivi Bog! daj mi to gnado, de Ti vedno za to časno dobroto hvaležen ostanem: naj tudi nikdar ne pozabim, de bodem moral enkrat od vsakiga tvojih darov rajtengo dati, kak

sim ž njim hišoval. Naj ne pozabim, de me tudi še znajo težave in britkosti zadeti, kakor si jih po veliki sreči svojemu hlapcu Jobu ino drugim zvolenim po svoji modrosti pošilal. de bi jih še bolj očistil, in še bolj terdno s sebo zedinil.

Moj Bog! za vsim se Tebi čez dam! bodi hvalen ino češen v veselju, bodi hvalen ino češen v žalosti. Kakor Ti storiš, je dobro, tvoje imé naj bo hvaleno vekomaj. Amen.

3. Ob kaki nesreči.

Moj Oče! zdaj še le prav spoznam, de me ljubiš, ker me tepeš; zakaj Oče, kter svoji-ga nepokorniga otroka ljubi, ga tepe. Hudo si me objiskal, o moj Bog! moja natura zdihuje pod putaro težav. Ali Ti vda-riš, ino ozdraviš, ožališ ino razveseliš, obenih skušnjav ne pošleš, kterih bi mi ne mogli prenesti. Tepeš me za voljo mojih grehov tukaj, de bi me tamkaj v večnosti tepsti ne bil prisilen. — Ah! ljubi Oče! velika je scer moja britkost, alj še večje sim zaslužil: če tudi hu-do štrafuješ, vonder še ne ta-ko, kakor grešnik zasluži.

Zatoraj imam terdno zavupanje, de mi bodeš spet to težavo odvzel, če le mojim zveličanju ne bo nasproti. In če mi jo po svoji očetovi previdnosti tudi ne odvzameš, — zavupam jo s tvojo gnado ino pomočjo prenesti, tako, de mi bo k zveličanju došla. Zakaj bi jezgrešnik ne hotel terpeti, ker so tvoji nar zvestejši prijatli, ljubi svetniki še veliko več morali za nebese prestati! in koliko si Ti, moj Jezus! prestal, de bi nas le od večniga pogubljenja odrešil! —

O Jezus rad — rad terpim, svoje terplenje s tvojim terplenjam sklenem, in ga Tebi v dar prinesem. Hočem sicer vso

človeško modrost na to ober-
niti, de bi se tiga križa znebil.
Če pa vender ni tvoja volja,
meni ta križ odvzeti: naj bo,
kakor Ti hočeš! — „Tukaj
žgej, tukaj reži“, prošim s s.
Avguštinam, „de mi boš tam-
kaj prizanesel“. Amen.

4. Posvečenje dela.

Pred delam.

O Bog! Ti si nas za **Se** stvaril, toraj moramo vse iz ljubezni do **Tebe** storiti. Ker si tedaj zapovedal, de si mora vsakteri zdrav človek sam svoj kruh zaslužiti in svojimu slabimu bližnemu pomagati, daj mi, de to delo srečno dodelam. Še bolj **Te** prosim: daj de bo k **Tvoji** časti ino mojimu zveličanju opravleno.

Med delam.

O Bog, le **Tebi** k časti, le iz ljubezni do **Tebe**, ino k mojimu zveličanju,

Po delu.

Zahvalim se Ti, moj Bog!
de si me podperal, to delo do-
bro skončati. Se je prevzetnost
alj lakomnost vmés družila, —
spreglej mi, o ljubi Oče! ino
očisti čedalje bolj moj namen.

O Bog, le Tebi k častí,
ix ljubezni do Tebe; ino k mo-
jima zveličanju.

5. Posvečenje veselja.

Pred veseljam.

(Če se misliš po njivah, travnikih, vinogradih i. t. d., iz kratkiga časa sprehajati.)

O ljubi Oče! kako dobro, modro ino lepo si vse reči stvaril! ne le k našimu pridu, tudi k našimu veselju so vse stvarjene reči. Iz lepote reči, ktere vidimo, nas hočeš sklepati učiti na veliko večo lepoto tajistih reči, katerih ne vidimo. In zares, ker je že zemlja tako lepa, če je ravno od grehov ostudena, kakšna še le mora lepota svetih nebes biti, ktere so le za plačilo samih čistih

duš namenjene! **O** ljubi Bog!
 daj mi zdaj, ko nekoliko od
 delja počiti želim, to gnado,
 tvojo vsigamogočnost, modrost
 ino ljubezen v stvarjenih rečeh
 spoznati, občudovati ino Tebe
 častiti, ki si za nas vse tako
 lepo stvaril.

(Če greš med ljudi h kakšnemu godovanju,
 ženitovanju, likofu ali s kratkiga časa.)

Ljubi Oče! mi vsi smo tvoji
 otroci, ino bratje no sestre med
 sebó. Zatoraj si nam ljubezen
 ino nagnenje eden do družiga
 v serce položil, in nisi prepo-
 vedal, de bi se po storjenim
 deli ne smeli včasí, kakor dobri
 otroci, pošteno ino nedolžno
 skupaj veseliti. V nadlogah smo

dolžni eden drugimu v pomoč stati, v sreči pa tudi smemo eden drugimu k spodobnemu veselju pomagati, de bi si tako enokoliko to veselje pred oči postavili, ktero nas v tvoji hiši čaka, če ti tukaj brez madeža služimo.

Hočem se toraj zdaj med dobre ljudi podati, kateri tvoje ime spoznajo ino v tvojim strahi živijo, de si eno malo od težav svojiga stanu oddehnem. Daj meni ino celi družni to gnado, de se bomo pobožno ino pošteno med sebo veselili, kakor se kristjanam spodobi, ki so na tvoje ime keršeni. Obeden naj ne prime dobriga imena svojiga bližniga; vsa prevzet-

nost, prepír, ino razvuzdano govorjenje, vse nespodobne in sovražne misli, vsa nezmernost (nezmasnot naj od nas beži, de nam bo to veselje k časnimu ino večnimu pridu. Amen.

Po veselju.

Zahvalim se Ti, o Gospod! za to nedolžno veselje, katero je moje serce razveselilo ino moje telo oživel, de se spet zamorem na svoje delo padati, ino Tebi z lahkimi sercam služiti. Odpusti mi, o Bog! kar sim Te zraven razžalil, — ino zmeraj bolj očisti moj namen. Amen.

6. Pred nastopam noviga stanú.

Nar modrejši Bog! vse si stvaril po svoji modrejši in dobrotlivši previdnosti. Vsaki stvari si njen prostor in njene dolžnosti namenil; in le tam dobro obstoji, kamur jo Ti želiš. Vsakimu človeku si druge lastnosti in druge moči podelil, ker si vsakiga h odločenimu stanú namenil. Če si pa človek kak drug stan zvoli, ima veliko težav v njem, in po verhi še lahko svojo dušo pogubi. O Bog! ne pri-pusti se mi prenagliti, ne pusti me brez premislika, alj iz napa-ha, lakomnosti, alj iz mesenih želj v nov stan stopiti, ampak

naj prav pridno ino skerbno svojo
 naturo spregledam, de tajisti
 stan izvolim, v katerim me T.
 imeti hočeš, in v katerim na-
 ložej svoje zveličanje dosežem.
 — Popré, kakor to stopinjo
 storim, od ktere cela moja
 časna, in lahko tudi moja ve-
 čna sreča visi, hočem prav pri-
 dno moliti, Tebe za razsvetle-
 nje prositi, in modre, pametne
 ljudi, posebno svojiga spoved-
 nika za svet vprašati. Razsveti
 moje svetovavce ino mene, de
 bomo tvoj namen spoznali, in
 de v tajisti stan pridem, v
 katerim Ti bodem zamogel tukaj
 zvesto služiti, ino iz kateriga bom
 v srečni stan zvolenih sprejet.
 Amen,

VI.

Sveti križov pot.

Vpelovanje.

V imeni Boga! † Očeta, ino
 † Sina, ino svetiga † Duha.
 Amen. Vstati hočem, in se po-
 dati v duhu na tajisti kervavi
 pot, kteriga je moj ljubi Jezus
 iz Jeruzalema na goro Golgato
 s križam obložen storil. Želim
 premišlovati njegove nezrečene
 martre ino — bitko smert! O
 moj ljubeznivi nebeški Oče! ki
 si svojiga ljubiga Sina le za

moje ino celiga svetà zveličanje
 v takšne britkosti ino težave
 postavil, dodeli meni grešni si-
 roti gnado, to andaht v serčni
 grivengi začeti ino končati. Daj
 mi vsmiljene ino žalovanje Je-
 ruzalemskih žen, de po smerti
 plačilo tajistih zadobim, ki tukaj
 žalujejo, večno veselje. Amen.

Vsi pobožno preišlujemo,
 Križov pot Zveličarja:
 Svoje grehe obžalujemo,
 Ž njimi križali smo Ga.

Darovanje.

Nebeški Oče, vsigamogoč-
 ni večni Bog! darujem Ti ta
 pot, ino vse terplenje na tim
 potu; kteriga je tvoj ljubeznivi
 Sin, moj Bog, ino Zveličar, za
 mene ino vse grešnike prestal.
 Ne glej, o sveti Oče! na mo-
 je grehe, ampak glej raji po
 svoji milosti na neskončno za-
 služenje svojiga ljubiga Sina,
 kter se je pri Tebi za mojiga
 poroka ino srednika postavil. Na
 njegove rane glej, in ne na ra-

ne, ktere so moji grehi moji
 vbogi duši naredili. Zavolj pre-
 ojstriga pokorjenja, kteriga je
 Narsvetejši za nas grešnike
 nase vzel, spreglej slabo po-
 korjenje, kteriga jez za svoje
 velike grehe opravljam. Zavoljo
 njegoviga terpljenja se vsmili
 čez svojo sveto cerkuv, in po-
 deli ji moč zoper vse njene
 sovražnike. Daj gnado spreob-
 ernenja terdovratnim, podperaj
 slabe, v stanovitnosti ohrani
 terdne. Daj pastirjam svoje če-
 de modrost ino gorečnost v
 dobrim; ohrani nam našiga
 Očeta papeža (I.), našiga vik-
 šiga pastirja, škofa (I.), naši-
 ga svetliga cesarja (I.), ino
 vso duhovno ino deželsko go-

sposko v svoji milosti ino dobroti. Spreoberni krivoverce, razsveti nevernike, našim starišam, bratam, sestram, žlahti, ino vsim, kateri so nam kakšno duhovno ali telesno milost skazali, tudi našim sovražnikom vse dobro podeli: tim, ki še živijo, gnado pobožnosti, tim, ki so že v večnosti, mir in pokoj. Vsmili se čez vse duse v vi-
 cah, ino daj jim skoraj gledati svoje obličje. Meni ino vsim, ki sveti križovi pot premišlujejo, obilnost solz, ne le nad terpljenjam Jezusa, ampak tudi nad svojimi grehi, de bomo deležni postali odpustkov, katere je sveta cerkev zgrivanim premilovavcam križoviga pota pode-

lila. Za vse to Te prosim, ne-
beški Oče! za voljo terpenja
tvojiga Sina, Jezusa Kristusa.
Amen.

Oče naš. Češena Marija.
Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.
Vsmili se čez nas, o Gospod!
Vsmili se čez nas!

Naši grehi obsodijo
 H križu božjiga Sina:
 Če krivični te dolžijo,
 Poglej mirno k Jezusu.

Pervi Štacion.

Jezus je k smerti obsojen.

V. Molimo Te, o Kristus ino Te
 hvalimo.

R. Ker si skoz svoj križ svet odre-
 šil.

Nedolžni Jezus pred krivič-
 nim sodnikom stoji, in vse la-
 žnjive tožbe, in celo strašne be-
 sede obsojenja mirno ino po-
 hlevno posluša. On, ta Vsiga-
 mogočni, kateriga besede so

valove krotile, bolnike zdravile, mertve oživiljale, bi bil lahko obsojenje k smerti od sebe odvernili. Pa zato je na svet prišel, da bi za nas na križu vmerl, ino skoz svojo smert nam večno življenje pripravil! O nezrečena ljubezen! zgrivan padem pred Tebe, moj Jezus! ino Te prosim:

Odpusti mi mojo jezo no to-goto, katera me je toljkokrat vsiga vnela, če je kdo kaj čez mene govoril, ino celó, če me je kdo po krivim česa obdolžil. Ti si sama svetost, ino se pusti po krivičnim celo k smerti obsoditi; — jez sim reven grešnik, ino ne morem še ene bo-deče besede prenesti. Podeli mi

ljubo ponižnost, de bom rad
za grešnika deržan, enkrat pa
pravičen znajden. Amen.

Oče naš. Češena Marija.
Čast bodi Bogu Očetu i. t. d.
Vsmili se čez nas, o Gospod!
Vsmili se čez nas!

Jezus težek križ objame,
 Za nas krotek nese ga:
 Vzemi križ na svoje rame,
 Nosi ga za Jezusa.

Drugi Štacion.

*Jezus vzame križ na svoje
 rame.*

V. Molimo Te, o Kristus, ino Te
 hvalimo.

R. Ker si skoz svoj križ svet odre-
 šil.

Križ, kteriga Mu je naša
 hudobija scimprala, Jezus voljno
 na svoje rame zadene. Obene
 stvari, tudi svojih angelov v
 pomoč ne vzame, celó svoji

vsigamogočnosti se odpove, de bi le bolj težo križa občutil. Kako se vender meni nič ne pozna, de bi bil njegov vučenc, ker se križa branim, kolikor kolj zamorem, in če se ga vbriniti ne morem; ves otožen postanem, ino ga nevoljno nosim!

Kleče Te prosim, ljubi Jezus! spreoberni me, de bom prav tvoj vučenc, de bom potrpešliv, če me kakšen križ zadene in ga bom radovoljno za Tebó nosil; dokler mi ga tvoja milostliva roka na vselej odvzame. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Križa prevelika peza
 Jezusa clo oslabi:
 Naših grehov strašna teža
 Ga na terde tla tiši.

Tretji Štacion.

*Jezus pervokrat pod križam
 pade.*

V. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus voljen križ nese, alj
 s križam tudi pregrehe vsih
 ljudi, in ta teža je toljka, de
 celo njega, ki je Bog ino člo-
 vek, premaga ino na tla verže!
 — Kako je vender mogoče,
 de gréh delam, ker vidim, kak-

šno martro mojimu ljubimu Jezusu naredi!

Pred Tebe padem, moj Jezus! serčno zgrivam vso svojo pregreho, ino Ti obljubim, v vsih hudih priložnostih ino skušnjavah se spomniti na Tebe, pod križam ležečiga. O ljubi Jezus! vtisni v moje serce zveličanski strah, de nikdar več v smertni greh ne padem. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

p
je
da
S
ni
pr
je

Kaj tvoj greh Mariji stori
 Ino Jezusa poglej!
 Po vrednosti ga pokori
 In za vselj slavo mu dej.

Šterti Štacion.

Jezus sreča svojo Mater.

℟. Molimo Te i. t. d.

℞. Ker si i. t. d.

Kdo si zamore zadosti naprej
 postavti nesrečeno žalost, ktero
 je Marijno serce občutilo, ke-
 dar je svojiga preljubezniviga
 Sina s težkim križam oblože-
 niga ino polniga ran na poti
 proti smerti zagledala. Če Ga
 je ravno sama Očetu darovala,

ino iz ljubezni do nas v njegova smert dovolila, tak je vendar njegovo terpljenje njeno serce, polno materne ljubezni stransno ranilo. In kako je Jezusovo terpljenje to povikšalo, de je svojo Mater v takšni žalosti zagledal! — In vsiga tiga so naši grehi krivi! Zavolj mene je Jezusovo božje obličje v preveliki žalosti, — zavolj mene prečista Divica britke solze toči! —

Zgrivan padem pred Vaj, o nar svetejše duše! ino milo prosim: Podelita tudi meni dar britkih solz čez moje grozne pregrehe, s katerimi sim Vajne svete serce razranil! O Jezus, Sin Davidov, vsmili se čez me!

O Maria, brez greha spočeta!
prosi za nas, ki pri Tebi po-
moč jišemo, de nam razžalen
Oče spregleda naše grehe, ino
nam milost skaže na zadno uro.
Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Simon mora križ nositi,
 Jezus nima več moči;
 Hočmo k Njem v nebesa priti;
 Voljno nosmo križe vsi.

Peti Štacion.

*Simon pomaga Jezusu križ
 nositi.*

V. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

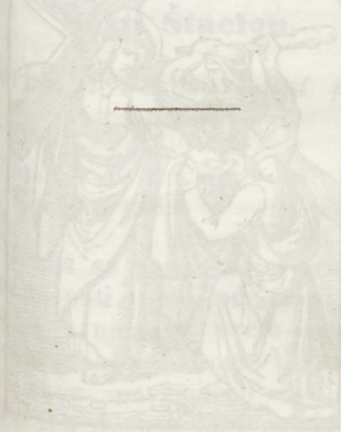
Ne iz vsmilenja, ampak iz
 strahu, de bi jim Jezus na poti
 ne vmerl, in bi Ga ne mogli
 grozovitno križati, so Judje Šimo-
 na popadli, in ga persilili, z
 Jezusam križ nositi. Dobrotliv

Gospod, je to pomoč hvaležno sprejel, de bi Šimona svojiga vučenca storil, in mu večno plačilo zamogel dati! Tudi nam vsim kliče Jezus: „Kdor hoče moj vučenc biti, naj zadene svoj križ, in naj za Menó hodi“. Zakaj sim se vender dosihmal tako skerbno vsakiga križa branil, ker me vender le križi zamorejo z Jezusam skleniti! —

Radovoljno objamem tvoj križ, o moj Gospod, in ga hočem poterpežljivo za Tebó nositi, dokler dolgo bo Tebi dopadlo. Vse nadloge tiga življenja hočem v duhu pokore prenašati, ino vselej spoznati, da sim večne štrafinge vreden, kakor mi jo Ti posleš. Daj mi gnado,

de v vsaki britkosti pobožno
porečem: Naj se zgodi tvoja
sveta volja. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d

Glej Veroniki se vsmili,
 De Mu potni pert podá:
 Človek! v svojih bratov sili
 Troštaj no tolaži Ga.

Šesti Štacion.

*Veronika Jezusu potni pert
 podá.*

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus se pod teškim križam
 močno poti, tudi od kervi ino
 prahu je njegovo sveto obličje
 vse neznašno. Brumna Veronika
 se skoz. nevsmileno ljudstvo
 sili, ino Jezusu pert podá, de
 bi si ž njim svoje obličje osna-

šil. Vsmileni Jezus pa podobo svojiga obraza v pert vtisne, in ga pobožni Veroniki nazaj da. Kak veliko plačilo je vendar Veronika za svojo postrežbo prejela! Pa še več čaka vsako dušo, ktera rada njegovo terpljenje premišluje, ino Mu v njegovih vbogih streže. Kar vbogim storimo, On kakor Sebi storjeno sprejme, v serce milostljivih svoj sladki spomin vtisne, in jim svojo častitlivo obličje vekomaj kazati hoče.

O ljubi Jezus! na kolenah Te prosim: Vtisni v mojo serce živ spomin svoje prevelike ljubezni, ktero si nam skoz svojo bitko terpljenje skazal. Naj bode moje serce tudi polno ljubezni do

bližniga, posebno do revnih
ino vbogih, de bom vreden znaj-
den tvojo presveto obličje veko-
maj gledati. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Jezus spet pod križam pade,
 Ovbe grešnik! vzdigni Ga:
 Opusti hude navade:
 Ž njimi mečeš Jezusa.

Sedmi Štacion.

Jezus drugič pod križam pade.

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus že spet pod križam leži. Ternjova krona, nevsmileno gajžlanje, suvanje ino teški križ, še več pa teška butara naših grehov so Ga tako oslabili, da njegova človeška natura omaguje. Moje slabo opravlene spovedi brez terdniga na-

prévzetja, lenoba, se slabiť
priložnostih ogibati, de spet v
stare pregrehe nazaj padam,
mečejo mojiga Jezusa na terde
tla! — Zgrivan spoznam svojo
hudobijo, ino pred Tebó na ko-
lenah prosim:

Oglej se milo, ljubi Jezus;
na me vbogiga grešnika, ino
vzdigni me s svojo vsigamo-
gočno roko iz revšine pregrehe:
varniši hočem posihmal biti, de
več v poprejšne grehe nazaj
ne padem. Podeli mi stano-
vitnost, de tudi plačilo stano-
vitnosti dobim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Brumne žene zdaj tolaži
 Ki čez Njega jočejo,
 Le pregreho prav sovraži,
 Tudi Tebe troštal bo.

Osmi Štacion.

*Jezus tolaži Jeruzalemske
 žene.*

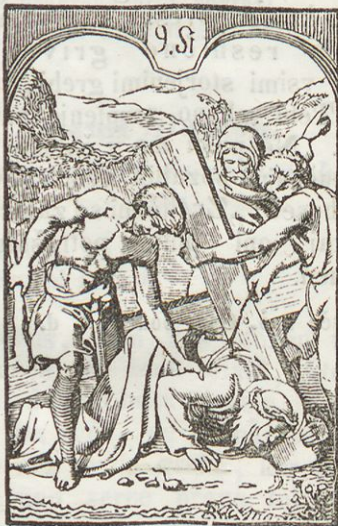
Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Jezus, sam ves otožen ino
 zapušen še žene tolaži, ktere
 se nad Njim britko jočejo. Ven-
 der jim reče, de se naj še jo-
 čejo čez svoje grehe, ker le v
 zgrivano serce prava tolažba,
 in za jokanjem nad grehi večno
 veselje pride.

O ljubi Jezus! na kolenah Te prosim, podeli mi gnado to storiti, kar zapoveš. Vlij v moje serce resnično griveno nad vsimi storjenimi grehi, kateri so Tebi takšno terpljenje naredili. Ne pusti me v žalosti ino zapušenju pozabiti tvojih svetih besed: „Zveličani so žalostni, zakaj oni bodo potroštani“. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Ah! že spet moj Jezus ljubi
 Tam leži na terdih tleh!
 Vender grešnik Mu obljubi,
 Nikdar ponoviti greh.

Deveti Štacion.

Jezus tretjič pod križam pade.

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Naše obljube, ktere toljkokrat prelomimo, Jezusa toljkokrat na terde tla veržejo. Obetamo boljši postati, in postanemo velikokrat še hujši. Obetamo, se slabih priložnosti varvati, ino se veržemo še prederzniši v nje. Tako se zgubi vse pože-

lenje po nebesah, vse veselje do božjih in svetih reči; grešnik hiti oterpnosti na proti, in na duhovno vižo Jezusa na terde tla meče.

Tudi jez se veržem na tla pred Tebe, o Jezus! in Te prosim: Vzdigni me vender enkrat s svojo vsigamogočno roko iz brezna moje hudobije. Kako bi mi šlo pri sodbi, ko bi me smert v ti nestanovitnosti zadela, ker mi je vendar ura smerti neznana! O daj mi gnado resničniga spreobnjenja, de se večno ne pogubim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Križ do kraja je prinesel,
 Zdaj Ga Judje slečejo,
 Grešnik ali ne boš se tresil!
 Glej, kaj grehi storijo!

Deseti Štacion.

*Jezusa slečejo ino z žolčam
 napajajo.*

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Kar nar ostudniši grešnik
 zapade, mora nar svetejši Je-
 zus pokoriti. Grešnik oskrni
 svoje telo, ki je tempel svetiga
 Duha skoz požrešnost ino ne-
 čistost, in Jezus je zato svoji-

ga pošteniga oblačila obropan,
 k zasramovanju razvuzdanemu
 ljudstvu naprej postavljen ino z
 grenkim žolčam napajan! — O
 vé ostudne pregrehe: neči-
 stost ino požrešnost, ktere
 prečistimu Jezusu toliko zasa-
 movanje naredite!

Prekolnem vaj, ino se vama
 odpovem na vselaj! gorje mi,
 če to napredvzetje prelomim!
 Ko bi tudi zdaj zamogel skoz
 prevzetno nošo ino hinavšino
 svojo ostudnost zakrivati, na sod-
 ni dan bi vender bila celimu
 svetu odkrita! — O daj mi, ljubi
 Jezus dar molitve ino treznosti,
 de v skušnjavo ne padem; daj
 mi dar srečniga vojskovanja,

de vsako ostudnost premagam,
ino zadobim krono, ktera je
čistim pripravljena. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Na lés križa so perbili
 Jezusa sveto teló,
 Alj Ga bomo še žalili,
 Ker nas ljubi On tako!

Ednajsti Štacion.

Jezusa na križ pribijajo.

N. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

O hudobni Judje! kaj vender
 z mojim ljubim Jezusam rav-
 najo: Kako nevsmileno Mu vse
 žile rastegujejo, ino njegove
 svete roke ino noge na terdi
 lés križa perbijajo! **O** Bog!
 kako zamore moje serce te ne-
 zrečene martre svojiga Zveličar-
 ja prenesti! Pa še večja groza

me prepade, če premislim, de niso kar Judje to grozovitno delo storili, ampak tudi mi kristjani, ki smo na njegovo presveto ime keršeni.

Tudi jez, hudobni grešnik, sim Te križal, o Jezus! ker sim svoje ude h krivici ino hudobiji obračal, na mesto, de bi jih bil k tvoji časti ino hvali obernal! — Spreoberni me vender, križani Jezus! in daj mi gnado! de vse hudobne navade na vselaj zapustim. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Jezus zdaj na križu vmira,
 De b' mi ž'veli vekomaj,
 Gorj k Očetu se ozira,
 De b' nam sprosila sveti raj.

Dyanajsti Štacion.

*Jezus na križ povikšan
 vmerje.*

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Toliko je moral moj Jezus
 preterpeti, in zadnič še — na
 križu — vmreti! — Vse je
 storil, de bi nas odrešil, z raz-
 žalenem Očetam spravil, ino
 nam v naše merzle serce go-
 rečo ljubezen do Sebe ino svo-

jiga Očeta vlil! Ako bi Ga še ne ljubil, ko to vidim, ali bi ne bil jez bolj terd, ko skale, ki so pri njegovi smerti pokale? bolj neobčutliv, kakor zemlja, ki se je tresla? bolj nespokorliv, kakor ajdje, ki so se zgrivano na perse bili? bolj prederzen, kakor terdovratni Judje, ki so saj v strahu ino trepetu iz Golgate zbejžali! Kdo bi ta Štacion brez grivenge čez svoje grehe zapustil?

Zgrivan z Magdaleno objajem tvoj sveti križ ino zdihujem: Imej vsmilenje, o Jezus! z meno vbogim grešnikom, za kteriga si se do zadniga zdihleja vojskoval. Skoz tvojo britko smert Te prosim: Vsmili se čez

mene, ino spravi me z raz-žale-
nim Očetam! — O nebeški
Oče! poglej na dar, kteriga je
tvoj ljubeznivi Sin za mene per-
nesel, in bodi milostliv meni vbo-
gimu grešniku. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

ri
in
je
pr
no
bi
bi
g

Jezus snema se dolj s križa,
 Ah! zahvali se kristjan;
 Zavolj Nja boš v paradiža
 Večni pokoj ti predjan.

Trinajsti Štacion.

Jezusa iz križa snemejo.

V. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Prav po pravici zasluži Marija, de Jo čez vse angelje ino svetnike povzdigujemo, ker je tudi Ona za Jezusa nar več prestala. Kar je mati postala noter do Jezusoviga vstajenja je bila kakor marternica, ker je bila zavolj Njega velikokrat preganjana ino zaničovana. Ino

zdaj jo še ta prevelika žalost zadene, de svojiga božjiga Sina mertviga vidi, ino vsiga blediga v svoje diviško naročje nazej dobi! —

O Marija! zavolj prevelike žalosti, ktero si na sveti prestala, ino si skoz njo preobilnost gnad pri Bogu zaslužila, Te v ponižnosti svojiga serca prosim: Bodi meni, vbogimu grešniku, milostliva Mati; sprosi mi od Jezusa, svojiga božjiga Sina pravo žalost nad mojimi grehi, de bom odpušanje tajistih zadobil ino vreden postal, enkrat k Tebi v nebeško veselje briti. Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Zdaj kristjani! položimo
 Ga v grob svojiga serca,
 Nikdar več ne pozabimo
 Vsmileniga Jezusa.

Štirnajsti Štacion.

Jezusa v grob položijo.

Ů. Molimo Te i. t. d.

R. Ker si i. t. d.

Zdaj počiva Jezus mirno v grobu; vse je dopolnil, kar je bilo potrebno k zveličanju celiga sveta; in večno zveličanje nam je gotovo, če le tudi mi vse dopolnimo, kar nas zadene! O kdo bi to malo ne storil, ker je On to večo dopolnil! Kdo

Mu ne bo z ljubeznijo serca od-
perl, ino Mu ga šenkal, ker
je on za nas samiga sebe dal?

O ljubi Jezus! tukaj je moje
serce; — le Tebi bo posihmal
odperto! Ponižaj se ljubeznivo,
in vzemi ga za dopadljivo pre-
bivališče. Napolni ga s svojo
sveto gnado, in izženi ž nje-
ga vse nečimerno ino nesveto,
kar je Tebi v njem na poti.
Objši ino razveseli ga dosti-
krat s svojo pričejočnostjo v
svetim rešnim Telesi, ino užgi
v njem zmeraj večo ljubezen
do Tebe. Posebno pa, o Jezus!
kedar se bom moral na nevarno
pot v večnost podati, podeli
mi to milost, in pusti se mi tedaj
vredno prejeti; potem se

ne bojim sodbe: moje telo bo
 mirno v hladnim grobu zemlje
 počivalo, dokler ga bode tvoja
 vsigamogočnost na sodni dan
 zbudila, z dušo spet sklenila,
 in ga v večno veselje predjala.
 Amen.

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

ni
 sim
 miš
 pri
 dar
 Sin
 za
 Za
 sme
 ter
 še

Skoz svoj križ ino terplenje
 Vernim dušam milost daj:
 Tukaj nam brumno življenje,
 Tamkaj ž njimi sveti raj.

Skončanje.

Vsmileni Oče, vsigamogoč-
 ni večni Bog! ponižno Te pro-
 simo, sprejmi milostlivo dar pre-
 mišlovanja, kteriga smo Ti zdaj
 prinesli; skleni ga s tajisto sveto
 daritvo, ktero je tvoj ljubeznivi
 Sin, naš Gospod Jezus Kristus
 za naše grehe Tebi prinesel.
 Zavolj njegoviga terpljenja ino
 smerti dušam v vicah njegovo
 terpljenje polajšaj, nam pak na-
 še zbrisi, ino pusti nas h gle-

danju tvoje večne lepote priti.
 Skoz ravno taistiga Gospoda
 našiga Jezusa Kristusa, tvojiga
 Sina, kateri s Tebó ino svetim
 Duham živi ino kraljuje -- Bog
 od vekomaj do vekomaj. Amen.

Zdaj še pa na namen Rimskiga Pa-
 peža: Oče naš. Češena i. t. d.

Čast bodi Bogu Očetu, ino Sinu
 i. t. d.

P e s e m,

ki se da tudi pri križovim poti peti.

Pomagaj, ljubi Jezus! mi
Tvoj pot premišlovat',
In grehe, s katerim križan si,
Z serca obžalovat'.

I.

Moj Bog k smerti obsojen je,
De b' sojen jez ne bil;
Hudobni greh, sovražim te,
Sam ti si tiga kriv.

II.

O stopi grešnik še naprej,
K' se v križah togotiš;
Nedolžni vzame, oh poglej,
Za te preteški križ!

III.

Glej duša, kaj se tu godi,
 Oh! prestrašne reči!
 Ki s perstam celi svét derží,
 Za nas v prahi leží.

IV.

Marija sreča Jezusa,
 Groza Jo preleti,
 Ker vid' od ran neznašniga,
 Ki cira vse stvari.

V.

Ne bran' se Šimon! vzemi križ!
 Pelá pred božji tron,
 Če tukaj z Jezusam terpiš:
 Nebesa so tvoj lon.

VI.

Tud' ti Mu v dar z Veroniko
 Podaj čisto sercé:
 Če serce ni ognusenó,
 Vsak dar vzame od té,

VII.

Moj Jezus spet na terdih tleh
 Pod križam zdaj leži:
 Na tla Ga meče le moj greh,
 Gréh Ga na tla tiši.

VIII.

Z Jeruzalemskim' ženami
 Hodmo za Jezusam,
 S tolažbo v dolgi večnosti
 Bo serce polnil nam.

IX.

Že v tretje vidim Jezusa
 Za me na tléh ležat',
 Prederzno grešnik mečeš Ga,
 K' brez Njega hočeš vstat'.

X.

Nič več Ga nočem razžalit',
 Ki toljk' za me terpi,
 Grenkobo za me mora pit',
 Za me se sleč' pusti.

XI.

Roke, noge, no cel telo
 Mu zdaj raspenjajo,
 Na terdi lés nevsmileno
 Z žebli perbijajo.

XII.

Nebeške ljuči otamné,
 Ker Bog razpet visi,
 Rastegnjene imá roke,
 Ž njim' nas objet želi.

XIII.

O naj žalujem zdaj s Teboj,
 Mati vse žalosti!
 Ker mertev zdaj Zveličar moj
 V naročji Ti leží.

XIV.

Moj Jezus! le s Tebó živet,
 In vmreti jez želim,
 Ker hotel si za mene vmrét',
 De večni raj dobim.

Skoz svojo sveto rešno kri
 Nam Jezus! grehe zmi,
 De 'mo po smerti gledali
 Te v večni časti vsi.

P e s e m,

za križovi pot peti.

Ceno svojiga odrešenja
 Duša skerbno premišluj,
 Jezusoviga terplenja
 Strašne martre obžaluj;
 Obžaluj tud' grehe svoje,
 Reci: „Bog! pregrehe moje
 So ti križ nakladale,
 Te pregrozno križale“.

I.

Glej sodnik tam cel'ga sveta
 Pred Pilatužam stoji,
 Večni Sin Boga Očeta,
 V smert je sklican in molčí;

On molči, de bi zakriti
 Naši grehi mogli biti,
 De per sodbi obstojí,
 Kdor se tukaj spokori.

II.

Težek križ se mu prevléče,
 Jezus voljno vzame ga,
 De bi s križam večne jéčo
 Rešil spokerjeniga.
 Glej, nedolžen križ objame,
 Voljno ga na rame vzame,
 Zakaj bi se grešniki
 Pekorjenja branili?

III.

Grozna peza hudobije
 Vsiga svéta, vsih ljudi
 Jezusa po tleh pobije,
 V prah potlačen tam leži.
 Grehi mojiga življenja
 Krivi tvojga so terplenja:
 Ljubi Jezus, vsmili se,
 Glej na zgrivane sercé!

IV.

Glej, vsih angeljov Kralijci
 V solzah plavajo oči,
 Vidi, de na blagim lici
 Sina več lepote ni.
 Mati! oh pregrehe moje
 Krivi so britkosti tvoje,
 Zgrivan k tebi perbežim,
 Daj, de milost zadobim.

V.

Kterga perst cel svet podpira,
 Kterga sapa vse živi
 Križ pretežki ga podira,
 Skoraj nima več moči.
 Jez se pa ko Simon vstavljam,
 Mu terpljenje še ponavljam,
 Ko pregreho ponovim,
 Jo za vsim ne zapustim.

VI.

Od kervi, prahu oskrunjen
 Je prelep njegov obraz,

On narlepši — ves ostujen
 Iz ljubezni je do nas
 Alj ne bomo mu k zahvali
 Švojiga serca darovali,
 Ino vsi z Veroniko
 Vselj mu služili zvesto?

VII.

Jezus spet pod križam pade,
 In na terdih tleh leži,
 Naše serce pa navade
 Grešne le ne zapusti:
 Koljkrat smo že obljubili,
 Pa obljube prelomili,
 Vender enkrat z greha vstat,
 Se za Jezusam podat!

VIII.

Z brumnim ženam omilujmo
 Vsmileniga Jezusa,
 Pa tud grehe obžalujmo,
 Grehi križali so ga,
 Le, če grehe zapustimo,
 Odrešenja sad dobimo

Spokerjenim sveti križ
 Odpre srečen paradiž.

IX.

Križa teža polomila
 Spet je Jezusa na tla:
 Kdaj boš duša povernila
 Nja ljubezen brez končá?
 Vse je hotel sam prevzeti,
 Kar bi bilo nam terpeti:
 Grozni dolg presili ga
 Nja Vsigamogočniga.

X.

Ni zadosti še terpenja?
 Tud' še osramoten bo
 Špiegel čistiga življenja,
 Slečen bo pred množico,
 In ostudniga grenila
 Mu hudoba podelila:
 Kar se človek pregreší,
 Stvarnik sam za-nj pokorí.

XI.

Noge, roke, vsako žilo
 Grozno mu napeňjajo;
 Nam serce ne bo počilo? —
 Na križ ga perbijajo!
 'Z vsake rame kri se vlije,
 Krotko jagnje milo vpije:
 Oh, poglejmo grešniki,
 Kaj hudoba naša stri!

XII.

Celiga sveta Življenje —
 Jezus — oh! raspet visi,
 Jezus, moje poželenje
 Zdaj na križu obledi;
 On, nedolžno božje jagnje
 Svojo sveto glavo nagne,
 Nas Očetu perdobi,
 S smertjo našo smert vmori.

XIII.

Serce matere — Divice
 Je presunil ojster meč,

Marternikov vsih kraljice
 Sveti Sin ne dihne več.
 Mertev se j' v naročje dene,
 Več tolažbe ni nobene:
 Grešnik! spreoberni se,
 Zbriši solze materne.

XIV.

V novim grobu zdaj počiva
 Za me vsmertjen božji Sin,
 V mojim sercu naj prebiva
 Vselj ljubezni nja spomin:
 Duša! kak bi pozabila,
 Kaj je milost njega strila?
 Za te mertev tu leži,
 Perdobit' življenje ti.

Oh Ljubezen nejzrečena!
 Ljubim te iz dnu srcá,
 Ti dobrota preljubljena!
 Tebe ljubim brez koncá;

Rajši hočem vse terpeti,
 Vse zgubiti, tudi vmreti,
 Kakor tebe zapustit',
 Tebe kdaj še rasžalit'.

VII.**Lauretanska Litaniја
od prečiste Dvice Ma-
rije.**

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni
Bog, vsmili se čez nas!

Sin, vsega svetá rešni Bog,
vsmili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, vsmili
se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
vsmili se čez nas!

Sveta Marija,
 Sveta mati božja
 Sveta divic divica,
 Mati Kristusova,
 Mati milosti božje,
 Mati prečista,
 Mati brez vsega madeža,
 Mati nedolžna,
 Mati nar svetejša,
 Mati ljubezniva,
 Mati prečudna,
 Mati našiga Stvarnika,
 Mati našiga Odrešenika,
 Divica nar modrejši,
 Divica častitliva,
 Divica pohvalena,
 Divica mogočna,
 Divica vsmiljena,
 Divica vérna,
 Podoba pravice,

za nas Boga prosí!

Sedež modrosti božje,
 Začetek našiga veselja,
 Posoduv duhovna,
 Posoduv časti vredna,
 Posoduv vse svetosti,
 Skrivno zastopna roža,
 Turn kralja Davida,
 Turn slonokosteni,
 Hiša zlata,
 Skrinja miru ino sprave,
 Vrata nebeške,
 Zgodna danica,
 Zdravje bolnikov,
 Pribižališe grešnikov,
 Troštarca vseh revnih,
 Pomoč vseh keršenikov,
 Kraljica vseh angeljov,
 Kraljica patriarhov,
 Kraljica prerokov,
 Kraljica apostelnov,

za nas Boga pros!

Kraljica maternikov,	} zanasBo- ga prosi!
Kraljica spoznovavcov,	
Kraljica vseh divic,	
Kraljica vseh svetnikov,	
Jagnje božje i. t. d.	

Oče naš . . . Češena . . .

Molimo.

Pod tvojo pomoč perbežimo,
o sveta božja Porodnica! ne
saverži naših prošnji v naših
potrebah, temuč nas vselej od-
reši od vseh nevarnosti. O ča-
stitliva ino žegnana Divica, na-
ša Gospa, naša srednica, na-
ša besednica, naša pomočnica!
S svojim Sinam nas spravi,
svojim Sinu nas priporoči, svo-
jimu Sinu nas izroči.

Ů. Prosi za nas sveta božja
Porodnica.

Ř. De vredni postanemo obljub
Kristusovih.

Molimo.

Gnado svojo, o Gospod! Te prosimo, v naše serce vlij, de ki smo skoz angeljsko oznanje nje tvojiga Sina Jezusa Kristusa človeško postajenje spoznali, skoz njegovo terpljenje ino križ k časti vstajenja perpelani bomo. Skoz tajistiga Gospoda našiga Jezusa Kristusa. Amen.

Ů. Prosi za nas, sveti Jožef.
Ř. De vredni postanemo obljub
Kristusovih.

Molimo.

Naj nam presvete tvoje matere ženina zasluženje pomaga, prosimo, o Gospod, de kar naša slabost ne more doseči, skoz njegove prošnje nam bode dodeleno. Kateri živiš ino kraljuješ z Bogam Očetam v edinstvi svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Za srečno smert.

O ljubezniva, milostliva ino od vekomaj izvoljena Divica, mati Jezusova, Marija! prosimo Te skoz tajisto tvojo ino tvojiga ljubezniviga Sina Jezusa Kristusa britkost ino grenkost, ktero sta vidva imela, Ti pod kri-

žam, on pa na svetim križu; nar več pak ob tajisti uri, kadar se je njegova duša od njegoviga telesa ločila, de nam na pomoč prideš, kadar se bodo naše vboge duše od našiga telesa jele ločiti, in tajiste v svoje milostlive roke prejmeš, ino našimu Zveličarju, svojimu ljubeznivimu Sinu Jezusu Kristusu izročiš. Zdaj mi Tebi naše duše za tajisto uro poročimo; ne zapusti nas o Marija!

Salve Regina.

Češena si kraljica, mati milosti, življenje, sladkost, ino naše vupanje, bodi češena! K Tebi vpijemo mi zapušeni otroci

Eve, k Tebi zdihujemo žalostni ino objokani v dolini solz. Zato tedaj, o naša besednica! oberni k nam svoje milostlive oči, in po tem revnim življenji nam pokaži Jezusa, žegnan sad svojiga telesa: o vsmiljena, o dobrotliva, o sladka divica Marija!

✓ Prosi za nas, sveta božja porodnica.

R. De vredni postanemo obljub Kristusovih.

Molimo.

Vsegamogočni večni Bog! ki si telo ino dušo prečiste divice matere Marije, de bi vredno prebivališe za tvojiga Sina biti zaslužila, skoz pripomoč

svetiga Duha pripravil, daj, da nad katere spominam se veselimo, skoz njeno milostlivo prošnjo od vseh naprejstoječih zlogov ino od večne smerti rešeni bomo. Skoz tajistiga Jezusa Kristusa, Gospoda našiga. Amen.

Za vse potrebe.

Ponižno Te prosimo, o Gospod! razveži skoz svojo milost naših grehov zaveze, ino ohrani po prošnji svoje izvoljene matere, ljube divice Marije ino vseh svojih svetnikov, nas, svoje služavnike, naše dobrotnike ino naše pobištvo v vsi svetosti; tudi očisti vso našo žlahto ino prijatle od hudobe ino grehov, napolni jih z lepimi čednostmi;

dodeli nam mir ino zdravje;
 odverni vidne in nevidne so-
 vražnike; odženi vse hude že-
 lje; daj nam zdravo vreme ino
 dobro letovno; dodeli milost na-
 šim priyatlam; ino nepriyatlam;
 obvari . . . sko faro z vsemi,
 ki v njej prebivajo od kuge,
 lakote, vojske, ognja, potresa
 ino prevelike vode, ino milost-
 livo dodeli vsem vernim kerše-
 nikam, živim ino mertvim, v
 nebeškim kraljestvi večno živ-
 lenje mir ino pokoj. Obvari na-
 šiga Papeža (I.) našiga Škofa
 (I.) ino našo duhovno gospo-
 sko, našiga Cesarja (I.) ino
 vso keršansko ljudstvo od vse
 nadloge ino vsega hudiga. In
 tvoj sveti žegen pridi iz nebes

sem doli na nas, ino vselej per
nas ostani. Skoz Gospoda naši-
ga Jezusa Kristusa svojiga Si-
na, kateri s Tebo živi ino kra-
ljuje v edinosti svetiga Duha,
Bog od vekomaj do vekomaj.
Amen.

Božja pomoč ostane vselej
pri nas. Amen.

Litanije

od vseh svetnikov.

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Kristus, sliši nas!

Kristus, vsliši nas!

Oče iz nebes, vsegamogočni

Bog, vsmili se čez nas!

Sin vsega sveta rešni Bog, v-
smili se čez nas!

Sveti Duh, resnični Bog, v-
smili se čez nas!

Sveta Trojica, en sam Bog,
vsmili se čez nas!

Sveta Marija,
 Sveta mati božja;
 Sveta divic Divica,
 Sveti Mihael,
 Sveti Gabriel,
 Sveti Rafael,

za nas Boga
 prosil!

Vsi sveti angelji ino arhangelji,
 za nas Boga prosite!

Vse svete verste zveličanih du-
 hov, za nas Boga prosite!

Sveti Janez kerstnik, za nas
 Boga prosil!

Sveti Jožef, za nas Boga prosil!

Vsi sveti patriarhi ino preroki,
 za nas Boga prosite!

Sv. Peter,
 Sv. Pavel,
 Sv. Andrej,
 Sv. Jakob,
 Sv. Janez,

za nas Boga
 prosil!

za nas Boga prosi!

Sv. Tomaž,
 Sv. Jakob,
 Sv. Filip,
 Sv. Jerne,
 Sv. Matevž,
 Sv. Šimon,
 Sv. Tadevz,
 Sv. Matija,
 Sv. Barnaba,
 Sv. Lukež,
 Sv. Marka,

Vsi sveti aposteljni ino evange-
 listi, za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučenci Gospodovi,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti nedolžni otročiči, za
 nas Boga prosite!

Sveti Štefan,
 Sveti Lavrenc,
 Sveti Vincenc, } za nas Boga
 prosi!

Ss. Fabjan ino Boštjan, }
 Ss. Janez ino Pavel, }
 Ss. Kozmas ino Damjan, }
 Sv. Gervazi ino Protazi, }
 Vsi sveti marterniki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Silvester, }
 Sv. Gregor, }
 Sv. Ambrož, }
 Sv. Avgustin, }
 Sv. Hieronim, }
 Sv. Martin, }
 Sv. Miklavž, }
 Vsi sveti škofi ino spoznovavci,
 za nas Boga prosite!

Vsi sveti vučeniki, za nas Boga
 prosite!

Sv. Anton, }
 Sv. Benedikt, } za nas Boga
 Sv. Bernard, } prosi!

Sv. Dominik, } za nas Boga
 Sv. Francišk, } prosi!

Vsi sveti mašniki ino leviti, za
 nas Boga prosite!

Vsi sveti minihi ino pušavniki,
 za nas Boga prosite!

Sveta Maria Magdalena,

Sveta Agata,

Sveta Lucija,

Sveta Neža,

Sveta Cecilija,

Sveta Katarina,

Sveta Anastazija,

Vse svete device ino vdove, za
 nas Boga prosite!

Vsi svetniki ino svetnice božje,
 za nas Boga prosite!

Bodi nam milostiv, zanesi nam
 o Gospod!

za nas Boga prosi!

Bodi nam milostliv, vsliši nas,
o Gospod!

Od vsega hudiga,
Od vsega greha,
Od svoje jeze,
Od nagle ino neprevidene
smerti,
Od skušnjav hudiča,
Od jeze, sovražtva ino vse
hude volje,
Od duha nečistosti,
Od treska ino hudiga vre-
mena,
Od večne smerti,
Skoz skrivnost svojiga sveti-
ga človeškiga postajenja,
Skoz svoj prihod,
Skoz svojo rojstvo,
Skoz svoj kerstino sveti post,
Skoz svoj križ ino terplenje,

reši nas o Gospod!

Skoz svojo smert ino pokó-	}	reši nas, o Gospod!
panje,		
Skoz svoje sveto vstajenje,		
Skoz svoje čudno vneboho-		
jenje,	}	prosimo Te, vsliši nas!
Skoz prihod troštara, sv.		
Duha,		
Na dan sodbe,		
Mi vbogi grešniki,		
De nam zaneseš,		
De nam odpustiš,		
De nas k pravi pokori per-		
pelaš,		
De svojo sveto cerkev vižaš		
ino ohraniš,		
De apostoljskiga pastirja ino		
vse cerkvene stanove v		
svoji sveti véri ohraniš,		
De sovražnike svete vére		
ponižaš,		

De keršanskim kraljam ino
 oblastnikom pravo zastop-
 nost daruješ,
 De vsemu keršanskim ljud-
 stvu mir ino edinost daš,
 De nas vse v svoji sveti
 službi poterdiš ino ob-
 deržiš,
 De naše misli k nebeškim
 željam povzdigneš,
 De vsem našim dobrotnikom
 večne dari podeliš,
 De duše naše, naših bra-
 tov, bližnih in dobrotni-
 kov od večniga poguble-
 nja rešiš,
 De sad zemlje daš ino o-
 hraniš,
 De vsem vérnim dušam ve-
 čni pokoj podeliš,

prošimo Te, v sliši nas!

De nas vslišati hočeš, prosimo
Te, vsliši nas!

Sin božji, prosimo Te, vsliši
nas!

Jagne božje i. t. d.

Oče naš . . . Češena . . .

Psalm 69.

Bog! pridi mi na pomoč:
Gospod, hiti mi pomagati.

Omoteni naj bodo ino osra-
moteni, kateri mi strežejo po
življenji.

Naj bodo nazaj pahnjeni, ino
kri jih naj sprehaja, ki hudo
želijo.

Odstopijo naj v sramoti, ki
se mi posmehujejo.

Vsi pa, ki Tebe išejo, se
naj v veliki sreči veselijo, in

naj rekó: Poveličan bodi Gospod! kateri ljubijo tvoje zveličanje.

Jez sim pa reven ino vbog, o Bog! pomagaj mi.

Pomočnik moj in Odrešenik moj si Ti; Gospod nikar se ne mudi.

Čast bodi Bogu, Očetu ino Sinu ino svetimu Duhu; kakor je bila od začetka, ino zdaj, in vselej ino na vse večne čase. Amen.

Ÿ. Pomagaj svojim služabnikom,

℞. Kateri v Tebe, o Bog, zavupajo!

Ÿ. Bodi nam, o Gospod, močen turn,

℞. Pred sovražnikom!

Ÿ. Nič naj ne opravi sovraž-
nik pri nas,

R. In otrok krivice se naj ne
loti, nam škodovati.

Ÿ. Gospod, ne ravnaj z nami
po naših grehih,

R. In ne vračuj nam po naših
hudobijah.

Ÿ. Molimo za svojiga Papeža
(I.)

R. Ohrani jih, Gospod! oživ-
laj ino osreči jih na semlji,
in ne daj jih v voljo njihovih
sovražnikov.

Ÿ. Molimo za svojiga Škofa
(I.),

R. Gospod! ohrani jih, in varji
jih vsega hudiga.

Ÿ. Molimo za svojiga Cesarja
(I.),

R. Gospod! osreči jih, ino vsli-
ši nas, kadar Te za njih
prosimo.

V. Molimo za svoje dobrotnike,

R. Poverni, o Gospod! milost-
livo za voljo svojiga imena
večno življenje vsem, kateri
nam kaj dobriga storijo.

V. Molimo za verne mertve.

R. Gospod! daj jim večni mir
ino večna ljuč jim naj sveti.

V. Naj počivajo v miru.

R. Amen.

V. Molimo za svoje brate, kte-
rih ni tukaj,

R. Daj dobro svojim služavni-
kam, ki v Tebe zaupajo,
moj Bog!

V. Pošli jim, Gospod! pomoč
iz svetišča,

R. In vari jih iz Siona.

V. Gospod! vsliši mojo molituv,

R. Ino moje vpitje naj do Tebe
pride.

Molitev

za odpušanje grehov.

O Bog! katerimu je lastno,
se vselej vsmiliti in perzanesti,
sprejmi naše pohlevne prošnje,
de nas, ino vse svoje služav-
nike, ktere grehov ketina zve-
zane derži, milost tvoje dobrote
odveže.

Vsliši, prosimo, o Gospod!
molituv teh, ki Te pohlevno
prosijo, in perzanesi tem, ki svoje
grehe spoznajo, de nam odpu-
šanje ino mir dobrotljivo podeliš.

Skaži nam, dobrotlivo, o Gospod! svojo neskončno milost, de nas, ne samo od grehov odvežeš, temuč tudi od šib, katere si zavoljo njih zaslužimo, odrešiš.

Bog, kteriga greh raz-žali, pokora potolaži, poglej milostlivo na prošnjo k Tebi kličejočiga ljudstva; ino šibe tvoje jeze, katerih smo zavoljo svojih gregov vredni, od nas odverni.

Za Papeža.

Vsegamogočni večni Bog! vsmili se čez svojiga služavnika (I.), našiga Papeža, ino vodi jih po poti večniga življenja, de bodo s tvojo pomoč-

jo, kar je Tebi dopadljivo, želeli, ino z vso močjo storili.

Za Skofa.

O Bog! pastir ino vižar vsih vérnih, poglej milostlivo na svojiga služavnika (I.), našiga Škofa, katerih si pastirja ... ske cerkve postavil; dodeli jim, de tem, čez katere so postavljeni, z besedo ino djanjam k dobrimu služijo, in tako, enkrat s čedo sebi izročeno večno življenje dosežejo.

Za Cesarja.

O Bog! varh vsih kraljestvov, ino zlasti keršanskiga cesarstva, dodeli svojimu služabniku našimu cesarju (I.) tvojo

moč, v katero se sovražniki premagajo, spoznati, ino častiti, de, ker so po tvoji volji cesar postali, tudi skoz tvojo pomoč mogočni ostanejo.

Prosimo Te, vsegamogočni Bog! de tvoj služavnik, naš cesar, ki so vikšo deželsko oblast iz tvojih rok prejeli, tudi na vseh čednostih rastejo, ino čedalje terdneji prihajajo, de se z njimi prevideni ostudnosti pregréh varvati, svoje sovražniki premagati, ino k Tebi, ki si pot resnica ino življenje, po tvoji volji priti zamorejo.

Za mir.

O Bog! od kateriga svete želje, dobre dela ino pravične

djanja izhajajo, daj svojim služavnikom tak mir, kakor ga svet ne more dati, de bodo naše serca tvojim zapovedam vdane, in časi s tvojo pomočjo brez strahu pred sovražniki varni ino mirni.

Za pravo pobožnost.

O Bog! užgi naše serca z ognjam svojiga svetiga Duha, de Ti bomo s čistim telesam služili ino z očišenim sercam dopadli.

Za verne mertve.

Bog! Stvarnik ino Odrešenik vsih vernih! dodeli dušam svojih služavnikov ino služavnic, odpušanje vsih grehov, de mi-

lostlivo odpušanje, kteriga so vselej želele, po bogaboječih prošnjah dosežejo.

Za dobro srečo svojiga dela.

Začni, prosimo, o Gospod! s svojim Duham naše djanje, ino spremljaj ga s svojo pomočjo, de se vse naše molitve ino dela vselej s Tebo začno, ino s Tebo začete v Tebi končajo.

Za žive ino mertve.

Vsegamogočni večni Bog! kateri gospoduješ čez žive ino mertve, in se čez vse vsmiliš, katere iz vere ino djanja za svoje spoznaš: pohlevno Te prosimo, de vsi, za ktere smo se namenili moliti, ali so še pri

življenju, ali so se že iz tega sveta ločili, skoz prošnjo, vsih svojih svetnikov po tvoji dobroti odpušanje vsih svojih grehov dosežejo.

Za vse potrebe celiga keršanstva.

Vsegamogočni večni Bog, Gospod nebeški Oče! poglej z očmi svoje neskončne milosti naše težave, reve ino nadloge. Vsmili se čez vse vérne kristjane, ker se je zanje tvoj edino-rojen Sin, naš Gospod ino Izveličar Jezus Kristus volno dal grešnikom v roke, ino je tudi svojo drago kri na lesu svetiga križa za nje prelil. Odverni nam po Njem, milostivi Oče! za-služene šibe, sedajne ino pri-

hodne nevarnosti, punte, vojsko, kugo, lakoto, dragino, boleznino ino žalostne revne čase.

Razsvetli ino poterdi v vsem dobrim duhovske ino deželske oblastnike ino gosposke, de nas prav vižajo, ino si resnično perzadenejo za vse, kar zamore k tvoji božji časti, k našimu zveličanju, ino k miru ino sreči celiga keršanstva perpomoči. Dodeli nam, Bog miru! pravo edinost v véri brez vsega razdertja. Spreobérni naše serca k pravimu poboljšanju našiga življenja. Vnemaj v nas ogeuj svoje ljubezni. Daj nam goreče želje po vsem, kar je prav, de Ti bomo, kakor pokorni otroci

v življenji ino smerti prijetni ino dopadlivi.

Prosimo tudi, kakor hočeš, de imamo prositi, za svoje prijatle ino sovražnike, za zdrave ino bolne, za vse žalostne ino revne kristjane, za žive ino mertve.

Tebi bodi vselej perporočno, o Gospod! vse naše djanje ino nehanje, vse naše delo ino opravilo, naše življenje ino naša smert. Daj nam svojo milost tukaj vživati, ino tamkaj z vsimi zvolenimi doseči, de Te bomo v večnim veselji ino zveličanji hvalili ino častili. To nam dodeli, o Gospod, nebeški Oče! skoz Jezusa Kristusa, tvojiga ljubiga Sina, našiga

Gospoda ino odrešenika, kateri s Tebo ino svetim Duham enak Bog živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Pred sv. rešnim Telesam.

O Bog! kateri si nam pod prečudnim Zakramentam spomin svojiga terpljenja zapustil, daj nam, prosimo, svete skrivnosti tvojiga Telesa ino tvoje kervi tako častiti, de sad tvojiga odrešenja vedno v sebi občutimo. Kateri živiš ino kraljujež z Bogam Očetam v edinosti svetiga Duha, Bog od vekomaj do vekomaj. Amen.

Ÿ. Gospod! vsliši mojo molituv,

R. In moje vpitje naj k Tebi pride.

Ů. Vsegamogočni ino vsmileni Bog nas naj vsliši.

R. Amen.

Ů. Ino vérnih duše naj po milosti božji v miru počivajo.

R. Amen.

Ů. Božja pomoč ostani vselej pri nas.

R. Amen.

VIII. Litanije

**k Jezusu v sv. Rešnim
Telesu.**

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Bog Oče! Sin ino sveti Duh!

Vsmili se čez nas! —

**Jezus! pravi božji Sin ino zve-
ličar človeški! Hvala tebi
vekomaj!**

**Ti si se k nam ponižal, de bi
nas povikšal, hvala tebi
vekomaj!**

Ti si naš brat postal, de
se je nam velka čast ino
milost zgodila,

Ti si nam skoz svoje nauke
pravi pot k zveličanju po-
kazal,

Ti si nam dal nar lepši iz-
gled pri vsaki čednosti,

Kolka je bla tvoja ljubezen
do vsih ljudi, do zmotenih
ino grešnikov, prijatlov
ino sovražnikov,

Kolko si ti iz ljubezni za nas
prestal, ino stanovitno se
svoji smerti bližal,

Ti si z neizrečenoj pohlev-
nostjoj svojih vučencov
slabost ino nezvestobo po-
terpel,

Vjet ino zvezan, zasramvan

hvala tebi vekomaj!

ino po krivim zatožen si
 se ti na Boga ino svojo
 nedolžnost zanesil,
 Skoz mili pogled si ti rahlo
 Petrovo serce h pokori
 obernil,
 Kakor radovolno jagne si
 tepenje, zaplivanje, za-
 sramovanje ino vse britke
 martre prestal,
 Ti si nam šel naprej s tež-
 kim križam proti nebesam,
 Ti si svoje življenje v nar-
 večih britkosti Bogu za
 nas ofral,
 V svojim veličastvi si še
 zmiram nas srednik ino
 prijatelj,
 Tukaj varješ ino vižaš svojo
 sveto cerkev,

hvala tebi vekomaj!

Tam v hiši Očetovi nam pre-
bivališe pripravlaš, hvala
tebi vekomaj!

Ti boš enkrat prišel, brumne
vse s seboj v nebese vzet,
hvala tebi vekomaj!

Do tistiga časa boš zmiram
pričejoč v presvetim Rešni-
mu Telesu, hvala tebi
vekomaj!

Polek hvale sklenemo tudi
svoje prošnje, de nam
naše zveličanje dodeliš,

Stori iz nevernikov brumne
kristjane,

Pomagaj nam s teboj v
sveti čednosti živeti,

Pridi nam v vsih potrebah
na pomoč,

prosimo te vsliši nas!

Poterdi nas v dobrim ob
 času skušnjave,
 Ohvarvaj nas vsake pre-
 grehe,
 Bodi nam tolažnik ino
 pomočnik na našo za-
 dno vuro,
 Postavi nas sodni dan na svojo
 desno stran, prosimo te
 vsliši nas!
 Ostani vekomaj naš Zveličar,
 prosimo te vsliši nas!
 Jagne božje, ki grehe svetá
 odjemleš.
 Prizanesi nam, o Gospod!
 Jagne božje, ki grehe svetá
 odjemlješ.
 Vsliši nas, o Gospod!
 Jagne božje, ki grehe svetá
 odjemleš.

prosimo te vsli-
 ši nas!

Vsmili se čez nas, o
Gospod!

Kriste sliši nas!

Kriste vsliši nas!

Kirie eleison!

Kriste eleison!

Kirie eleison!

Oče naš. Češena si Marija.

Litanije

**od Kristusoviga ter-
pljenja.**

Kirie eleison i. t. d.

Jezus, s ponižnostjo v Je-
ruzalem gredoči,

Jezus, čez Jeruzalem jo-
kajoči,

Jezus, ki si vučencam noge
vmival,

Jezus, ki si nam svojo pre-
sveto rešno Telo za ži-
vež naših duš zapustil.

Jezus, za 30 srebernikov
prodan,

Jezus, na svoji duši noter
do smerti žalosten,

vsmili se čez nas!

Jezus, ki si v verti kervavi
 put potil,
 Jezus, od angelja potroštan,
 Jezus, od Iškarjota Judam
 izdan,
 Jezus, neusmileno zvezan,
 Jezus, od vučencov za-
 pušen,
 Jezus, pred Anaza ino Kaj-
 feža pelan,
 Jezus, za uho vdarjen,
 Jezus, od krivih prič tožen,
 Jezus, od Petra trikrat za-
 tajen,
 Jezus, pred Pilatuža, ka-
 kor jetnik postavljen,
 Jezus, v belim oblačilu za-
 sramovan,
 Jezus, razbojniku Barabu
 nazaj postavljen,

vsmili se čez nas!

Jezus, neusmileno gajžlan,
 Jezus, s špotlivim rudečim
 plajšam ogernjen,
 Jezus, s ternjam kronan, v
 obraz zapluvan, ino po
 glavi tolčen,
 Jezus, krivično k smerti
 obsojen,
 Jezus, s težkim križam ob-
 ložen,
 Jezus, kakor nedolžno ja-
 gne k smerti pelan,
 Jezus na gori Kalvari ob-
 lačila obropan,
 Jezus, za roke in noge na
 križ perbit,
 Jezus, ki si na križu za
 svoje sovražnike molil,
 Jezus, na križu od Judov
 zasramovan,

Vsmili se čez nas!

Jezus, od leviga razbojnika
 na križu preklinjan,
 Jezus, ki si desnemu razboj-
 niku sveti raj obljubil,
 Jezus ki si na križu svojo
 mater Janezu, ino Janeza
 svoji materi izročil,
 Jezus, na križu z jesiham
 ino žolčam napajan,
 Jezus, ki si skoz smert križa
 vse dopolnil,
 Jezus, noter do smerti križa
 pokorn,
 Jezus, ki si na križu svojo
 dušo v roke svojiga O-
 četa izročil,
 Jezus, ki si z nagnjeno glavo
 vmerl,
 Jezus, v desno stran s su-
 lico preboden,

vsmili se čez nas!

Jezus, iz križa izsnét ino }
 v nov grôb položen, }
 Jezus ki si svete očake iz }
 temnic rešil, }
 Jagne božje i. t. d.

vsmili se
 čez nas!

Oče naš. Čast bodi i. t. d.

Molituv.

Prosimo Te, o Gospod, oglej se milostivo na to svojo družino, za katero se je Gospod Jezus Kristus hotel v roke grešnikov vdati, ino na križu vmreti. Kateri s Tebo v edinosti svetiga Duha živi ino kraljuje od vekomaj do vekomaj. Amen.

Kratke molitve, vmer- jočimu naprej moliti.

Moj Bog! skorej bodeš mene od mojih težav rešil, ino k sebi poklical! naj se izgodi po tvoji voli!

Zahvalim se ti, moj Bog! za vse, kar si meni moje žive dni dobriga sturil, na truplu ino na duši. — Ti si meni dober, tako silno dober bil. — Še zdaj zavupam na tvojo dobroto, saj vem, de ne zapustiš nobeniga, katir na tebe zavupa, moj Bog! v zavupanju grem iz tega svetá, de boš še v večnosti moj lubeznivi Oče.

Velikokrat sem tebe razžalil, tvojim zapovedam nepokorn bil ino grešil; pa griva me zdaj iz serca vsak ino sleden greh; odpusti meni vse, kar sem tebe razžalil, zavolo Jezusa mojiga Zveličarja, ino njegove rešne smerti.

Ti vidiš, o Bog, kaj jaz zdaj terpim — preloši meni moje težave; podpiraj mene s tvojo pomočjo. — Po tvoji volji hočem živeti; volno vzamem svoje terpljenje iz tvojih rok.

Verjem na tebe, Bog Oče, večna resnica, ino na Jezusa mojiga Izveličarja, ino trošt-
tarja sv. Duha; poterdi o Bog, leto vero še v mojim sercu.

Zavupam na tvojo milost, ne-

beški Oče! ino na zasluženje Jezusovo — ino na gnado sv. Duha; — pogmeraj, o Bog; moje zavupanje!

Tebe ljubim do smerti moj Oče ino stvarnik — ino tebe Jezus moj vučenik ino Izveličar — ino tebe s. Duh, moj varh ino troštar; — obderži leto ljubezen v mojimu sercu do mojiga zadniga zdihleja.

Molim tebe, pravi živi Bog nikar ne sturi z meno po mojimu zasluženju, ampak po svoji milosti.

Tudi vse svoje bližne perporočim tvoji previdnosti — ne zapusti njih — bodi njih vsih Oče ino varh!

Z mirnim sercam bom svet zapustil, zakaj jaz sem se tebi moj **Bog** perporočil, — vse svoje skerbi ino žele tebi po-
tožil — ti bodeš z meno vse dobro sturil.

**Skorej o Bog, bo moje ter-
pljenje dokončano! Oče, v tvoje
roke perporočim svojo dušo.**

Molitve okolstoječih za bolnika, ktir vmira.

Vsmileni Bog! perbližuje se zdaj ura, kir se bo duša letiga našiga brata (naše sestre) od sveta ločila, ino bo pred sodbo Jezusovo poklicana.

Obderži v njegovimu sercu pravo luč keršanske vere — poterdi njegovo zavupanje, užgi v njegovimu sercu, še v zadnimu zdihovanju pravo lubezen proti tebi, lubeznivi Bog!

Pelaj ino postavi njegovo dušo v tajisti presrečen kraj, kir bo tebe, večni Bog! v pravi luči od obličja do obličja gledala.

Naj te požegna Bog Oče, ktir ti je truplo ino dušo stvaril! —

Naj te poživi ino požegna Bog sin, tvoj Gospod ino Zveličar, ktir je tudi za te na križu vmerl, ino te skoz svojo smert odrešil.

Naj te požegna ino potrošta Bog sv. Duh, ktir te je že per sv. kerstu s svojo gnado posvetil.

Loči se keršanska duša od tiga svetá! Jezus Kristus, ktir je za te na križu vmerl, te naj reši od večne smerti. Bog ti daj verčni mir, ino večna luč ti naj sveti. Amen.

Čez vse dobrotlivi Bog! daj nam vsem tako živeti, de bomo

brez strahu svojo zadno uro per-
 čakali; ino pomagaj nam v vseh
 rečeh tako se zaderžati, kakor
 bomo na smertni posteli želeli,
 de bi žive dni bli sturili ino
 živeli. Spomniti se hočemo na
 posledne reči ino nikdar ne bomo
 grešili. Amen.

Molituv*za srečno sadno uro.*

Večni Bog, Oče življenja in smerti! sklenjeno je, de more vsaki vmreti! pa kdaj? ino kako? to nam je vsim prikrito. Zatorej, o moj Izveličar! ponižno te prosim skoz tvojo sveto rešno kri, za me do kaple na križu prelito, daj, le daj mi svojo gnado, se k posledni uri srečno pripravlati, ino ne pusti, de bi jez svoje serce preveč na nečimernost golufniga svetá vezal. Daj mi svojo pomoč, de bom k tvoji časti vse storil, ino tako mojo dušo ohra-

nil. Ja jez hočem skoz molituv,
 skoz dobre dela ino skoz vred-
 no zavživljanje svetiga rešniga
 Telesa se serčno k smerti pri-
 pravlati, de, kader bo hladen
 večer pokoja prišel, bom naj-
 del v tebi o Jezus! svoj trošt
 ino veselje. Le svojo ljubezen,
 o Jezus! mi daj, ino — tvoje
 presveto rešno Telo naj de prej-
 mem, po tem pa sim srečen,
 močen, ino ne bom omagoval
 na poti v dolgo veselo večnost.
 Amen.

Perporočenje.

Duša Kristusova, posveti me!
 Telo Kristusovo, zveličaj me!
 Kri Kristusova, napôji me!
 Voda iz desne strani, opêri mi!

Terpljenje Kristusovo, poterdi me!
O dobrotlivi Jezus, vsliši me!
V svoje svete rane zakrij me!
Se od tebe ločiti ne pusti me!
Pred peklenkim sovražnikom varime!
Ob uri moje smerti pokliči me!
De z vsimi svetniki bom hvalil te,
Hvalil zdaj ino vekomaj! Amen.

Hvalna pésem
per procesji s. rešniga Telesa.

1.

Vsi jezike povzdignite
Hvalo Izveličarju :
Vsi Gospoda počastite
V Zakramentu rešnimu ;
Nja telo in kri molite,
Slavo pojte Jezusu.

2.

Nja divica je rodila,
Sinu večniga Boga,
Zemlja je od Nja dobila
Seme navka božjiga ;
Njega rešna kri omila
Grehe celiga svetá.

3.

Po večerji zadni zročil
 Svojo kri ino teló,
 Preden se je svojih ločil
 Ino vzel od njih slovó;
 Vsim ljubezen priporočil:
 „V moj spomin storite to.“

4.

Kruh ino vino premenilo
 Se je v Nja meso in kri;
 Kakor se je tam zgodilo,
 Na altarji se zgodi.
 To prečudno opravilo
 Sveta véra nas vuči.

5.

Vsi ponižno počastimo;
 Ino molimo Jezusa,
 S sercam roke povzdignimo,
 Naj nam sveti žegen da.
 'Z cel'ga serca zahvalimo
 Svoj'ga Izveličarja,

6.

Večnimu Očetu hvala,
 Hvala božjimi Sinu; —
 Oh, de b' se spodobno dala
 Tudi Duhu svetimu!
 Hvalo vsaka stvar dajala
 Triedinimu Bogú.

P é s e m*pred presvet. rešnim Telesam.***1.**

Pertecite sem kristjani
 Od ljubezni božje vžgani!
 Pridt'e Jezusa častit',
 K' je v podobi kruha skrit.

2.

To je ta presveta Mana,
 Iz nebés na svet nam dana,
 Nas popotnike živi
 Prot dežel obljubljeni.

3.

De v nebesa človek najde,
 Se Bog v jéd med nami znajde:
 Duša se ne pogubi,
 Ki od tega kruha ž'vi,

4.

O preženi nam skušnjave,
In pregrešne vse zmotnjave,
Kugo, vojsko, lakoto,
In kar bi nam škodovalo.

5.

Daj moč brumniga življenja;
Britke solze spokerjenja,
Živo véro, vupanje,
In ljubezni množenje.

6.

Kedar bode tréba vmreti,
Daj se vredno nam prejeti,
Ino vzemi nas v nebó
Med množico zvoleno.

7.

Ljubi Jezus! češen bodi
Tu med nami, in povsodi:
Z angelji no Serafi
Naj Te vsaka stvar časti.

IX.

Večerna Molituv.

(Iz nemških molituvskih bukev M.
Hauberja.)

Požegnaj me, trojedini večni
Bog, Oče †, Sin † ino sveti
Duh †. Amen.

Hvalim ino častim tvoje sv.
ime, de si me vslišal, in nisi
zavergel moje molitve, ktero sim
davi pred tvoje sveto obličje
prinesel. Sicer mi je še tvoja
čudopolna dobrota zavoljo moje
kratkovidnosti večidel skrita;

toraj Te ne morem tako popolnoma ino močno hvaliti, kakor sim dolžen, in kakor skoz tvojo milost želim; vender Te častim s svojimi ustmi, kolikor s tvojo gnado zamorem, tako za spoznane, kakor za nespoznane dobrote, dokler kje pridem, kjer bom vsako tvojih dobrot spoznal, in Te od obličja do obličja glédal.

Posebno Te hvalim za ljubi križ, kteriga mi vsak dan kakor svojimu vučencu naložiš, de bi se moja duša ložej od vsih pregreh ločila, ino se k Tebi povzdigovati vadila.

Zdaj je spet težava eniga dne prestana, ino spet sim eno stopinjo bližej svojiga zveličanja.

O moj Oče! terdno zavupam, de me boš iz te doline solz v veselje kraj večniga zveličanja predjal. Sicer mi moja vest veliko nezvestobo proti Tebi očita, pa zavupam, de imaš potrpljenje z menó za voljo prelite kervi tvojiga ljubiga Sina, ktera me vsak dan čisti od mojih zgri-
vanih grehov. Zavupam, de me ne boš zaverigel, ker ničesar toliko ne želim, ko svojih slabih navad se znebiti, ino se zavsím s Tebó skleniti.

Daj mi zdaj ljubi Oče! sladek počitek; v tvoje naročje se vležem. Zatisni mi oči po svoji očeni ljubezni, ino ostani v mojim spanji sklenjen z mojim Duham, de sovražnik ni-

česar ne bo zamogel zoper mene. Ti si naš varh, ki nikdar ne spi, ampak vedno nad svojimi otroci čuje. Obvarvaj tedaj to noč mojo dušo ino moje telo, ino vse kar si mi dal, po svoji neskončni milosti. Vsmili se tudi čez vse moje brate, prijatle ino sovražnike, žive ino mertve. in daj jim sad moje revne molitve vživati.

Zadnič prosim: odpri jutер zjutraj spet moje oči k novimu življenju, ino napolni moje usta na novo s tvojo hvalo, de bom tako dolgo Tebe hvalil, in Tebi na čast živel, dokler pride večer mojiga časniga življenja, po kterim tak slo želim; ino me Ti v grob k počitku položiš, in

me spet zbudiš na dan praviga
 počitka ino veselja tvojih otrok,
 kjer mi bo sonce vekomaj sijalo,
 in kjer bom živel v večni resnici
 ino svetlobi pred Tebo, o Nar-
 svetejši! Amen.

H keršanskim nauku.

Pred keršanskim naukam.

Pertecite k meni ovčice,
 Vse moje predrage dušice;
 Tak vabi nas Jezus, naš dober pastir;
 Na pašo vas hočem voditi,
 Z studencam nebeškim pojiti,
 Vam preskerbeti veselje no mir.

Poslušajte mene kristjani,
 Z nadlogam' in revam obdani,
 Vas potolažiti prišel sim k vam,
 Kdor bo te nauke poslušal,
 In zvesto v življenju poskušal,
 Srečen tajisti bo tukaj no tam.

Molitur.

K tebi smo se Jezus! zbrali,
 naš nebeški Vučenik! de bi
 nauke vse spoznali, ktere vervati
 nas vučiš, ino zvesto tak rav-
 nali, kakor nam živet veliš.
 Prosmo, pošli svetiga Duha,
 de nam pamet razsvetli, naj pri-
 pravi naše serce, de na dobro
 zemljo pade seme tvojih besedi;
 kteri živiš in kraljuješ z Bo-
 gam Očetam v edinosti svetiga
 Duha Bog od vekomaj do ve-
 komaj. Amen.

Po keršanskim nauku.*Molituv.*

Hvalen bodi Jezus ljubi! za
 nebeške nauke vse, ki nas tak
 lepo vučijo zadobit zveličanje.
 Le očisti naše serca od pre-
 grešnih vsih navad, de bo v
 sercu mogel rasti čednost svetih
 žlahtni sad. Daj nam za tebo
 hoditi, ino enkrat k tebi priditi
 taj k Očetu v večni raj. Amen.

Pésem.

1.

Srečen', srečen, kdor ohrani,
 Kar nas Jezus je včil,
 Vsiga hudiga se brani,
 Pred katerim je svaril;

**Zvirk življenja večniga
So besede Jezusa.**

2.

**Vučenosti — tovaršice
Nam življenje slajšajo
In čednosti — tolažnice,
Nam terpenja lajšajo:
Nas vučijo prav živet,
Ino enkrat srečno vmret.**

3.

**Čast, lepota in bogastvo
Vse en kratek čas terpi,
Vse posvetno veličastvo
V prah, v pepel se spremeni;
Prejšla bo zemlja, nebo,
Nauki ti ostanejo.**

353

Vrh življenja večnega
So besede Jezusa.

Po keršnem milostnem
Vseenoštvu
Vam življenja dajejo
in dobrobo
in dobrobo

O čLoVek, če Vročē žēLš
VeDno In prav MoLItI.

Le skerbIVseLaj VseVse zVestō
po VoLjI božjI strItI.

Prejeto de xompl, nabo,
Vredn. B. o. v. n. o. j. o.

Pročen, vreden, kar vreden
Kar nas Jezu je vreden
Vsega budiga se vreden
Pred katerim je vreden

K a z a l o.

	Stran
I. Juterna Molitva	5
II. Molitve k Spovedi:	
Pred Spovedjo	10
Po Spovedi	16
III. Molitve k sv. Obhajilu:	
Pred sv. Obhajilom	19
Po sv. Obhajilu	24
IV. Molitve k sv. Maši:	
Pred sv. Mašo	31
Tri Božje Čednosti	49
Po sv. Maši	67
Pésem per sv. Maši	79
V. Priložne Molitve:	
1. Na rojstni dan	92
2. Ob kaki časni sreči	98
3. Ob kaki nesreči	101
4. Posvečevanje dela:	
Pred delom	104
Med delom	104
Po delu	105
5. Posvečenje veselja	107
6. Pred nastopam noviga stanu	111

VI. Sveti križov pot:

Vpelovanje	114
Darovanja	116
Pervi Štacion itd.	121
Skončanje	169
Pésem pri križovim poti	171
Pésem za križovi pot	176

VII. Lauretanske Litanije 184

Molitve pri Litanijah	188
Litanije od vseh svetnikov	195
Molitve pri Litanijah	207

VIII. Litanije k sv. rešnim Telesu . 218

Litanije od Kristusoviga ter- pljenja	224
--	-----

Kratke molitve, vmerjočimu naprej
moliti 229

Molitve za bolnika, ktír vmira . . 233

Molituv za srečno zadno uro. Per-
poročenje 236Hvalna pesem per procesji s. rešniga
Telesa 239

Pésem pred presvetim rešnim Telesam 242

IX. Večerna Molituv 245

H keršanskim nauku:

Pred keršanskim naukam	250
Po keršanskim nauku	252

8
7
6
5
4
3
2
1
0
2
—

